

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENDI MÄÄRUS

24. mai 2022 *

Apellatsioonkaebus – Ajutiste meetmete kohaldamine – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmed – Privileegid ja immunitetid – Parlamendiliikme puutumatusse äravõtmine – *Fumus boni iuris* – Raportööri erapooletus parlamendiliikme puutumatusse äravõtmise taotluse läbivaatamisel – Kiireloomulisus – Euroopa vahistamismäärus – Hoiatusteade, mis puudutab üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid – Parlamendiliikme mandaadi täitmine – Huvide tasakaal

Kohtuasjas C-629/21 P(R),

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 57 teise taande alusel 11. oktoobril 2021 esitatud apellatsioonkaebus,

Carles Puigdemont i Casamajó, elukoht Waterloo (Belgia),

Antoni Comín i Oliveres, elukoht Waterloo,

Clara Ponsatí i Obiols, elukoht Waterloo,

esindajad: *advocaten* P. Bekaert ja S. Bekaert ning *abogados* G. Boye ja J. Costa i Rosselló,

apellandid,

teised menetlusosalised:

Euroopa Parlament, esindajad: N. Lorenz, N. Görlitz ja J.-C. Puffer,

kostja esimeses kohtuastmes,

Hispaania Kuningriik, esindajad: S. Centeno Huerta ja A. Gavela Llopis,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENT,

olles ära kuulunud kohtujurist M. Szpunari,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

määruse

- 1 Oma apellatsioonkaebusega paluvad Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres ja Clara Ponsatí i Obiols tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu asepresidendi 30. juuli 2021. aasta kohtumääruse Puigdemont i Casamajó jt vs. parlament (T-272/21 R, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2021:497), millega jäeti rahuldamata nende taotlus peatada Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2021. aasta otsuste P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 ja P9_TA(2021)0061 puutumatus eäravõtmise taotluste kohta (edaspidi koos „vaidlusalused otsused“) täitmine.
- 2 Oma vastuapellatsioonkaebuses taotleb Hispaania Kuningriik vaidlustatud kohtumääruse punktis 43 esitatud põhjenduste väljajätmist.

Õiguslik raamistik

Raamotsus 2002/584/JSK

- 3 Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34) põhjendus 6 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevas raamotsuses sätestatud Euroopa vahistamismäärus on esimene kindel meede kriminaalõiguse valdkonnas, millega kohaldatakse vastastikuse tunnustamise põhimõtet, mida Euroopa Ülemkogu nimetas õiguslase koostöö nurgakiviks.“

- 4 Kõnealuse raamotsuse artikli 1 lõiked 1 ja 2 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks.

2. Liikmesriigid täidavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele.“

- 5 Kõnealuse raamotsuse artiklites 3 ja 4 on sõnastatud vastavalt Euroopa vahistamismääruse täitmata jätmise kohustuslikud ja vabatahtlikud alused.
- 6 Raamotsuse artiklis 5 on määratletud vahistamismääruse teinud liikmesriigis teatavatel juhtudel antavad tagatised.
- 7 Raamotsuse 2002/584 artikli 11 lõige 1 sätestab:

„Kui tagaotsitav vahistatakse, teatab vahistamismäärust täitev pädev õigusasutus vastavalt oma siseriiklikule õigusele sellele isikule Euroopa vahistamismäärusest ja selle sisust ning ka võimalusest nõustuda enda üleandmisega vahistamismääruse teinud õigusasutusele.“

8 Raamotsuse artikkel 12 näeb ette:

„Kui isik võetakse vahi alla Euroopa vahistamismääruse alusel, teeb vahistamismäärust täitev õigusasutus otsuse, kas tagaotsitav peaks jääma vahi alla vastavalt vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusele. Isiku võib igal ajal vabastada kooskõlas vahistamismäärust täitva liikmesriigi siseriikliku õigusega, eeldusel et nimetatud liikmesriigi pädev asutus võtab kõik meetmed, mida ta peab vajalikuks, et vältida isiku põgenemist.“

9 Kõnealuse raamotsuse artikli 15 lõige 1 täpsustab:

„Vahistamismäärust täitev õigusasutus teeb käesolevas raamotsuses määratletud aja jooksul ja tingimustel otsuse, kas isik tuleb üle anda.“

10 Kõnealuse direktiivi artikli 17 lõiked 1–5 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Euroopa vahistamismäärust menetletakse ja see täidetakse viivitamatult.

2. Juhul kui tagaotsitav nõustub üleandmisega, tuleks lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta teha kümne päeva jooksul pärast nõusoleku andmist.

3. Muudel juhtudel tuleks lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta teha 60 päeva jooksul pärast tagaotsitava vahistamist.

4. Kui erijuhtudel ei ole Euroopa vahistamismäärust võimalik täita lõikes 2 või 3 kehtestatud tähtaja jooksul, [teatab] vahistamismäärust täitev õigusasutus sellest viivitamata vahistamismääruse teinud õigusasutusele ja esitab viivituse põhjused. Sel juhul võib seda tähtaega veel 30 päeva võrra pikendada.

5. Vahistamismäärust täitev õigusasutus tagab kuni lõpliku otsuse tegemiseni Euroopa vahistamismääruse osas, et oleksid jätkuvalt täidetud materiaalsed tingimused isiku üleandmiseks.“

Otsus 2007/533/JSK

11 Nõukogu 12. juuni 2007. aasta otsuse 2007/533/JSK, mis käsitleb teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) loomist, toimimist ja kasutamist (ELT 2007, L 205, lk 63), artikli 24 lõige 1 sätestab:

„Juhul kui liikmesriik leiab, et artiklite 26, 32 või 36 kohaselt sisestatud hoiatusteate alusel meetme võtmine on vastuolus tema siseriikliku õiguse, rahvusvaheliste kohustuste või oluliste riiklike huvidega, võib ta nõuda, et hoiatusteate juurde lisataks märkus selle kohta, et tema territooriumil ei võeta hoiatusteate põhjal osutatud meedet. Märkuse lisab hoiatusteate sisestanud liikmesriigi SIRENE büroo.“

12 Kõnealuse otsuse artikkel 25 sätestab:

„1. Raamotsuse [2002/584] kohaldamisel lisatakse üleandmise eesmärgil vahi alla võtmist käsitlevale hoiatusteatele vahistamist takistav märkus ainult siis, kui siseriikliku õiguse kohaselt Euroopa vahistamismääruse täitmiseks pädev õigusasutus on keeldunud selle täitmisest vahistamismääruse täitmata jätmist õigustaval põhjusel ja kui nõuti märkuse lisamist.

2. Siiski võib pädeva õigusasutuse poolt siseriikliku õiguse alusel tehtud nõudmise korral kas üldise juhise põhjal või konkreetsel juhul nõuda märkuse lisamist üleandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks sisestatud hoiatusteatele, kui on ilmne, et Euroopa vahistamismääruse täitmisest tuleb keelduda.“

13 Otsuse 2007/533 artikli 26 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Andmed isikute kohta, keda otsitakse taga üleandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks Euroopa vahistamismääruse alusel või väljaandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks, sisestatakse andmebaasi hoiatusteate sisestanud liikmesriigi õigusasutuse taotlusel.“

14 Kõnealuse otsuse artikli 27 lõikes 1 on märgitud:

„Kui isikut otsitakse taga üleandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks Euroopa vahistamismääruse alusel, sisestab hoiatusteate sisestanud liikmesriik SIS II Euroopa vahistamismääruse originaali koopja.“

15 Kõnealuse otsuse artikkel 30 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui isikut ei saa vahi alla võtta, kuna taotluse saanud liikmesriik keeldub vahi alla võtmisest artiklites 24 või 25 esitatud märkuse lisamist puudutavas korras või uurimine on väljaandmise eesmärgil sisestatud hoiatusteate puhul lõpetamata, peab taotluse saanud liikmesriik käsitama hoiatusteate eesmärgina asjaomase isiku asukohast teavitamist.“

16 Otsuse artikli 31 lõikes 1 on täpsustatud:

„Hoiatusteade, mis on sisestatud SIS II vastavalt artiklile 26 koostoimes artiklis 27 osutatud lisaandmetega, kujutab endast vastavalt raamotsusele [2002/584] väljastatud Euroopa vahistamismäärust ning sellel on sama mõju juhul, kui kohaldatakse nimetatud raamotsust.“

Vaidluse taust

17 Vaidluse taust on esitatud vaidlustatud kohtumääruse punktides 1–20. Selle võib käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise menetluse tarvis võtta kokku järgmiselt.

18 C. Puigdemont i Casamajó, A. Comín i Oliveres ja C. Ponsatí i Obiols olid vastavalt Generalitat de Catalunya (Kataloonia autonoomne piirkond, Hispaania) president ja Gobierno autonómico de Catalunya (Kataloonia autonoomne valitsus, Hispaania) liikmed ajal, kui Parlamento de Catalunya (Kataloonia piirkondlik parlament, Hispaania) võttis vastu 6. septembri 2017. aasta seaduse nr 19/2017 iseseisvusreferendumi kohta (Ley 19/2017 del Parlamento de Catalunya, reguladora del referéndum de autodeterminación, *DOGC* nr 7449A, 6.9.2017, lk 1) ja 8. septembri 2017. aasta seaduse 20/2017 õigusliku ülemineku ja vabariigi asutamise kohta (Ley 20/2017 del Parlamento de Catalunya, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República, *DOGC* nr 7451A, 8.9.2017, lk 1), ja kui 1. oktoobril 2017 toimus iseseisvusreferendum, mis oli ette nähtud esimeses neist kahest nimetatud seadusest, mille sätete rakendamine oli vahepeal Tribunal Constitucionali (Hispaania konstitutsioonikohus) otsusega peatatud.

- 19 Nende seaduste vastuvõtmise ja viidatud referendumi korraldamise järel algatasid Ministerio fiscal (prokuratuur, Hispaania), Abogado del Estado (riigi esindaja, Hispaania) ja Partido político VOX (erakond VOX) kriminaalmenetluse rea isikute, sh apellantide suhtes, leides, et nad panid toime tegusid, mis vastavad eelkõige mässule õhutamise kvalifikatsioonile.
- 20 Seejärel esitasid apellandid oma kandidatuuri Euroopa Parlamendi liikmete valimisel. 13. juuni 2019 võttis Junta Electoral Central (keskvalimiskomisjon, Hispaania) vastu otsuse, milles kuulutati välja 26. mai 2019. aasta valimistel parlamenti valitud kandidaadid, kelle seas olid ka C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliveres.
- 21 Keskvalimiskomisjon ei võimaldanud 17. juunil 2019 apellantidel anda Hispaania õiguses nõutud töotust või vannet järgida Hispaania põhiseadust ja esitas parlamendile Hispaanias valitud kandidaatide nimekirja, millest puudusid C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliveres. 27. juunil 2019 teatas parlamendi president neile, et ei saa neid kohelda kui tulevasi parlamendiliikmeid.
- 22 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kriminaalkolleegiumi eeluurimiskohtunik tegi Euroopa vahistamismäärused C. Puigdemont i Casamajó suhtes 14. oktoobril 2019 ning A. Comín i Oliverese ja C. Ponsatí i Obiolsi suhtes 4. novembril 2019.
- 23 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) teise koja president esitas 10. jaanuaril 2020 parlamendile taotluse, mis tugines Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kriminaalkolleegiumi eeluurimiskohtuniku sama päeva kohtumäärusele, mille esemeks oli C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese parlamendiliikme puutumatus eest ära võtmine.
- 24 Pärast 19. detsembri 2019. aasta otsust Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115) võttis parlament 13. jaanuari 2020. aasta täiskogu istungil teadmiseks C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese valimise parlamendiliikmeteks alates 2. juulist 2019.
- 25 Parlamendi asepresident edastas 16. jaanuaril 2020 täiskogu istungil C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese puutumatus eest ära võtmise taotluse ning saatis need pädevale komisjonile, st parlamendi õiguskomisjonile (edaspidi „JURI-komisjon“).
- 26 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) teise koja president esitas 4. veebruaril 2020 parlamendile taotluse, mis tugines kõnealuse kohtu kriminaalkolleegiumi eeluurimiskohtuniku sama päeva kohtumäärusele, mille esemeks oli C. Ponsatí i Obiolsi parlamendiliikme puutumatus eest ära võtmine.
- 27 10. veebruaril 2020 pärast Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi väljaastumist Euroopa Liidust, mis toimus 31. jaanuaril 2020, võttis parlament teadmiseks C. Ponsatí i Obiolsi valimise parlamendiliikmeks alates 1. veebruarist 2020.
- 28 Parlamendi asepresident edastas 13. veebruaril 2020 täiskogu istungil C. Ponsatí i Obiolsi puutumatus eest ära võtmise taotluse ja saatis selle JURI-komisjonile.
- 29 Pärast seda, kui apellandid olid esitanud parlamendile oma seisukohad ja JURI-komisjon oli nad ära kuulanud, võttis viimane 23. veebruaril 2021 vastu raportid A 9-0020/2021, A 9-0021/2021 ja A 9-0022/2021, mis käsitlesid apellantide puutumatus eest ära võtmise taotlusi. Vaidlusaluste

otsustega võttis parlament ära apellantide puutumatus, mis põhines protokoll (nr 7) Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide kohta (ELT 2012, C 326, lk 266; edaspidi „liidu privileegide ja immunitetide protokoll“) artikli 9 esimese lõigu punktil b.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

- 30 Üldkohtu kantseleisse 19. mail 2021 saabunud hagiavaldusega esitasid apellandid hagi, paludes tühistada vaidlusalused otsused.
- 31 Eraldi dokumendiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 26. mail 2021, esitasid apellandid ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles nad palusid vaidlusaluste otsuste täitmise peatada.
- 32 Üldkohtu asepresident määras 2. juuni 2021. aasta kohtumäärusega Puigdemont i Casamajó jt vs. parlament (T-272/21 R, ei avaldata), mis võeti vastu Üldkohtu kodukorra artikli 157 lõike 2 alusel, et vaidlusaluste otsuste täitmine peatatakse kuni Üldkohtus algatatud ajutiste meetmete kohaldamise menetlust lõpetava kohtumääruse tegemiseni.
- 33 Üldkohtu asepresident andis 24. juuni 2021. aasta otsusega Hispaania Kuningriigile loa astuda menetlusse parlamendi nõuete toetuseks.
- 34 Vaidlustatud kohtumäärusega jättis Üldkohtu asepresident apellantide esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata.
- 35 Selleks leidis Üldkohtu asepresident kõnealuse kohtumääruse punktis 38, et tuleks uurida, kas kiireloomulisuse tingimus on täidetud.
- 36 Sellega seoses leidis ta esiteks vaidlustatud kohtumääruse punktis 42, et viidata tuleks üksnes vaidlusaluste otsuste objektiivsetele tagajärgedele, mis määratakse kindlaks nende sisu silmas pidades, ja et kõnealuste otsuste väidetavast ebaselgusest ei piisa, et tõendada apellantide väidetava kahju olulisust ja hüvitamatut olemust.
- 37 Teiseks leidis Euroopa Kohtu asepresident kõnealuse kohtumääruse punktis 43, et apellandid ei saanud viidata väidetavale ohule, et neid võidakse vahistada, kui nad sõidavad parlamendi istungijärgul osalemiseks Strasbourgi (Prantsusmaa) või sealt tagasi, kuivõrd sellisele sõidule kohaldatakse liidu privileegide ja immunitetide protokoll (nr 7) artikli 9 teises lõigus sätestatud puutumatus, mis apellantidele endiselt kehtib.
- 38 Kolmandaks uuris Üldkohtu asepresident, kas kiireloomulisuse tingimuse saab lugeda täidetuks ühelt poolt väidetava ohu tõttu, et apellandid võidakse peatselt vahistada, mis tuleneb vaidlusaluste otsuste koostmõjust, ning teiselt poolt apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste tõttu ja hoiatusteadete tõttu, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, kelle hulka kuuluvad ka apellandid (edaspidi „SIS II hoiatusteadet“).
- 39 Vaidlustatud kohtumääruse punktis 45 märkis Üldkohtu asepresident, et raamotsuse 2002/584 artiklites 3 ja 4 sätestatud tingimustel on vahistamismäärust täitvatel liikmesriigi õigusasutustel eelkõige võimalus keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest ja tagaotsitav ei pea oma

üleandmisega nõustuma, mistõttu Euroopa vahistamismääruse täitmise üle peab otsustama vahistamismäärust täitev õigusasutus. Ta järeldas sellest, et apellantide väidetava kahju tekkimine sõltus mitme asjaolu esinemisest.

- 40 Vaidlustatud kohtumääruse punktis 46 märkis Üldkohtu asepresident, et apellandid ei olnud tõendanud, et nende vahistamine või *a fortiori* Hispaania ametiasutustele üleandmine oleks piisava tõenäosusega ettenähtav.
- 41 Seoses sellega leidis ta kõnealuse kohtumääruse punktis 47, et apellandid ei olnud esitanud ühtegi tõendit, mis näitaks, et vahistamismäärust täitvad õigusasutused, eriti nende elukohajärgse liikmesriigi, st Belgia Kuningriigi omad, kavatsesid apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärused täita nii, et väidetava kahju tekkimine oleks piisavalt tõenäoline.
- 42 Olles viidanud vaidlustatud kohtumääruse punktides 48–50 vahistamismäärust täitvate õigusasutuste mittesekkumisele pärast vaidlusaluste otsuste vastuvõtmist ja Belgia ametiasutuste võetud meetmetele, täpsustas Üldkohtu asepresident kõnealuse kohtumääruse punktides 51 ja 53, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) oli ELTL artikli 267 alusel esitanud Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse, mis oli registreeritud numbri all C-158/21 ja mis tõi kaasa riigisisese menetluse peatamise kuni Euroopa Kohtu otsuseni. Ta järeldas sellest kõnealuse määruse punktis 53, et apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmine peatati.
- 43 Lisaks leidis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 55, et apellandid ei olnud esitanud ühtegi tõendit, mis seaks kahtluse alla järelduse, mille kohaselt vahistamismääruste täitmine peatati, ja konkreetsemalt, et seda järeldust ei mõjutanud asjaolu, et Hispaania Kuningriik jättis SIS II hoiatusteated kustutamata.
- 44 Kõiki neid kaalutlusi silmas pidades asus Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 58 seisukohale, et apellandid ei olnud tõendanud, et kiireloomulisuse tingimus oli täidetud, kuna kõnealuses olukorras ei näi apellantide väidetav oluline ja hüvitamatu kahju olevat kvalifitseeritav konkreetse kahjuna või piisava tõenäosusega kindlaks tehtav.

Poolte nõuded

Apellatsioonkaebuse nõuded

- 45 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
 - peatada vaidlusaluste otsuste täitmine, kuni tehakse otsus kohtuasjas T-272/21 esitatud hagi kohta;
 - teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule ja
 - teha otsus kohtukulude kohta edaspidi.
- 46 Euroopa Parlament palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

- mõista Üldkohtu ajutiste meetmete kohaldamise menetluse ja apellatsioonimenetluse kulud välja apellantidelt.

47 Hispaania Kuningriik palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetamatuks, kuna see sisaldab vaidlustatud kohtumäärusele järgnenud asjaolusid või nõuab põhjendamatult uut läbivaatamist;
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata, asendades vaidlustatud kohtumääruse punktis 43 ja punkti 52 esimeses lauses esitatud põhjendused;
- teise võimalusena jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
- mõista kohtukulud välja apellantidelt.

Vastuapellatsioonkaebuse nõuded

48 Oma vastuapellatsioonkaebuses palub Hispaania Kuningriik Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtumääruse punktis 43 esitatud põhjendused välja jätta.

49 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks;
- teise võimalusena jätta kõnealune apellatsioonkaebus rahuldamata ja
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

50 Euroopa Parlament palub Euroopa Kohtul:

- jätta vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja
- mõista kõnealuse apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Apellatsioonkaebus

51 Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kaks väidet, mille kohaselt on Üldkohtu asepresident rikkunud õigusnorme, eirates ühelt poolt asjaolu, et enne apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste kohta lõpliku otsuse tegemist võis tekkida oluline ja hüvitamatu kahju, ja järeldades teiselt poolt, et väidetav kahju ei olnud piisava tõenäosusega ettenähtav.

52 Lisaks paluvad Hispaania Kuningriik ja parlament Euroopa Kohtul põhjendused asendada.

Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

Argumendid

- 53 Kõigepealt vaidlustab Hispaania Kuningriik apellatsioonkaebuse vastuvõetavuse.
- 54 Ta väidab sellega seoses esiteks, et apellandid tuginevad vaidlustatud kohtumäärusele järgnenud asjaoludele, millele ei saa käesoleva apellatsioonkaebuse raames õiguspäraselt viidata. Teiseks väidab ta, et apellantide taotlused jäävad väljapoole ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärgi osas, milles nendega püütakse saavutada apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste peatamine. Kolmandaks on apellantide mõne argumendi eesmärk seada kahtluse alla Üldkohtu asepresidendi hinnangud faktilistele asjaoludele. Neljandaks, juhul kui Euroopa Kohus vaidlustatud kohtumääruse tühistaks, peaks ta saatma kohtuasja tagasi Üldkohtule, kuna viimane uuris ainult ühte kolmest tingimusest, millele ajutiste meetmete kohaldamine peab vastama.

Hinnang

- 55 Esiteks tuleb märkida, et Hispaania Kuningriigi argumendid, milles käsitletakse vaidlustatud kohtumäärusele järgnenud faktidele viitamist ja Üldkohtu asepresidendi faktilistele asjaoludele antud hinnangutele vastu vaidlemist, ei puuduta mitte apellatsioonkaebust tervikuna, vaid üksnes mõnda seda toetavat argumenti.
- 56 Neil asjaoludel ei saa kõnealused Hispaania Kuningriigi argumendid mingil juhul õigustada käesoleva apellatsioonkaebuse vastuvõetamatust tervikuna.
- 57 Teiseks, kuna apellatsioonkaebuses nõutakse üksnes vaidlustatud kohtumääruse tühistamist ja vajaduse korral vaidlusaluste otsuste täitmise peatamist, ei saa järeldada, et apellatsioonkaebusega taotletakse Euroopa Kohtult apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste peatamist.
- 58 Kolmandaks, isegi kui eeldada – nagu väidab Hispaania Kuningriik –, et vaidlustatud kohtumääruse tühistamise korral ei luba käesoleva kohtuasja menetlusstaadium Euroopa Kohtul otsust teha, tähendaks see asjaolu Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt, et sel juhul tuleks suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse. Nimetatud asjaolu ei saaks aga kaasa tuua apellantide esitatud apellatsioonkaebuse vastuvõetamatust.
- 59 Seega ei ole vaja jätta tervet apellatsioonkaebust vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Esimene väide

Argumendid

- 60 Esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohtu asepresident rikkus õigusnormi, eirates asjaolu, et oluline ja hüvitamatu kahju võib tekkida juba enne seda, kui nende suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste kohta tehakse lõplik otsus.

- 61 Esimese võimalusena väidavad apellandid seega, et vaidlustatud kohtumääruse mitu punkti põhinevad eeldusel, et üksnes apellantide üleandmine Hispaania Kuningriigile kujutaks endast olulist ja hüvitamatut kahju.
- 62 Seega võttis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 45 arvesse ainult kahju, mis võib tuleneda apellantide üleandmisest Hispaania ametiasutustele. Ent oluline ja hüvitamatu kahju tekiks juba apellantide vahistamise ja – isegi piiratud kestusega – kinnipidamise korral, eriti kuna selline oht esineb iga kord, kui nad reisivad mõne liikmesriigi territooriumile. Apellantide vahistamine võib toimuda nende suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmiseks või SIS II hoiatusteadete alusel. Seejärel võib vahistamismäärust täitev õigusasutus anda korralduse nende kinnipidamiseks vastavalt raamotsuse 2002/584 artiklile 12. C. Puigdemont i Casamajó vahistamine ja kinnipidamine Sardiinias (Itaalia) 23. septembril 2021 annab tunnistust apellantide argumentide põhjendatusest.
- 63 Vaidlustatud kohtumääruse punktid 47–49, 56 ja 57 põhinevad samuti eeldusel, et apellantide vahistamine ei saa endast kujutada olulist ja hüvitamatut kahju. Samuti kirjeldatakse kõnealuse kohtumääruse punktis 60 niisugust vahistamist kui näidet olukorrast, kus väidetav kahju võib tekkida, mitte kui olukorda, kus see kahju on juba tekkinud.
- 64 Teise võimalusena väidavad apellandid, et vaidlustatud kohtumääruse punktis 45 raamotsuse 2002/584 kohta tehtud järeldused ei tõenda, et apellantide võimalikust vahistamisest tulenev kahju sõltus mitmest asjaolust.
- 65 Parlament ja Hispaania Kuningriik leiavad, et esimene väide tuleks tagasi lükata.
- 66 Parlament väidab kõigepealt, et see väide põhineb osaliselt argumentidel, mis tuleb vastuvõetamatus tõttu tagasi lükata osas, milles need tuginevad vaidlustatud kohtumäärusele järgnenud faktilistele asjaoludele või milles nende eesmärk on vaielda vastu hinnangutele, mille Üldkohtu asepresident faktilistele asjaoludele andis. Samuti väidab Hispaania Kuningriik, et Üldkohtu asepresidendi hinnangud, millele vaieldi vastu, puudutavad tõendite hindamist.
- 67 Peale selle tugineb esimene väide vaidlustatud kohtumääruse väärale tõlgendusele, kuna Üldkohtu asepresident ei võtnud seisukohta küsimuses, kas apellantide vahistamist või üleandmist Hispaania ametiasutustele tuleb lugeda „oluliseks ja hüvitamatuks kahjuks“. Veel leidis Üldkohtu asepresident põhjendatult, et apellantide väidetava kahju tekkimine sõltus mitmest asjaolust. Nimelt ei ole vaidlusalused otsused kõnealuse kahju tekkimisel määrav põhjus.
- 68 Hispaania Kuningriik teeb ettepaneku tõlgendada vaidlustatud kohtumääruse punkti 45 nii, et vaidlusalused otsused ei ole apellantide väidetava kahju tekkimisel määrav põhjus. Kõnealune kahju tuleneb tegelikult nende otsusest Hispaaniast põgeneda ja selle otsuse tõttu võetud liikmesriigi meetmetest.

Hinnang

- 69 Kõigepealt tuleb analüüsida parlamendi ja Hispaania Kuningriigi argumente, millega soovitakse vaielda vastu esimese väite vastuvõetavusele.
- 70 Ühelt poolt tuleks meenutada, et ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust lähtuvalt peab apellatsioonkaebus piirduma õigusküsimustega. Seega on Üldkohtul ainupädevus tuvastada ja hinnata asjasse puutuvaid

faktilisi asjaolusid ning talle esitatud tõendeid. Välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud, ei ole nende faktiliste asjaolude ja tõendite hindamine seega õigusküsimus, mille Euroopa Kohus peaks apellatsioon korras läbi vaatama (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu asepresidendi 30. novembri 2021. aasta kohtumäärus *Land Rheinland-Pfalz vs. Deutsche Lufthansa*, C-466/21 P-R, ei avaldata, EU:C:2021:972, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 71 Käesolevas kohtuasjas püüavad apellandid argumentidega, mille nad esimese võimalusena esimese väite toetuseks tõid, tõendada, et vaidlustatud kohtumääruses on asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel tehtud viga, kuna Üldkohtu asepresident leidis, et nende võimalik vahistamine ei kujutaks endast olulist ja hüvitamatut kahju. Teise võimalusena väidavad apellandid sisuliselt, et raamotsuse 2002/584 väära tõlgendamise tõttu mõistis Üldkohtu asepresident valesti kõnealuse raamotsuse mõju niisugustele Euroopa vahistamismäärustele, nagu on apellantide suhtes tehtud.
- 72 Sellest järeldub, et argument, mille kohaselt tuleb lugeda apellatsioonkaebuse esimene väide vastuvõetamatuks, kuna sellega seatakse kahtluse alla Üldkohtu asepresidendi hinnangud faktilistele asjaoludele, tuleb tagasi lükata.
- 73 Teiselt poolt tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et kuna apellatsioonimenetluses piirdub Euroopa Kohtu kontroll esimeses kohtuastmes arutatud väidetele ja argumentidele antud õigusliku lahenduse hindamisega, ei saa pool esitada esimest korda Euroopa Kohtus väiteid või argumente, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus (Euroopa Kohtu asepresidendi 17. detsembri 2020. aasta määrus *Anglo Austrian AAB ja Belegging-Maatschappij „Far-East“ vs. EKP*, C-207/20 P(R), ei avaldata, EU:C:2020:1057, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 74 Seetõttu ei saa apellandid Euroopa Kohtus õiguspäraselt tugineda argumentidele, mis põhinevad vaidlustatud kohtumääruse vastuvõtmisele järgnenud asjaoludel. Sellest järeldub, et argument, mille kohaselt C. Puigdemont i Casamajó vahistamine ja kinnipidamine Sardiinias tõendavad apellante ähvardava ohu tegelikkust, tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 75 Mis puudutab esimese väite sisulist analüüsi, siis tuleb meenutada – nagu märkis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktides 39 ja 40 –, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada tulevikus tehtava lõpliku otsuse täieulatuslik toime, vältimaks lünka Euroopa Kohtu tagatud õiguskaitstes. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb taotluse kiireloomulisust hinnata selle järgi, kas ajutine meede on vajalik selleks, et hoida ära olulise ja hüvitamatu kahju tekkimine esialgset õiguskaitset taotlevale poolele. Viimati nimetatud poole ülesanne on tõendada, et ta ei saa oodata sisulise menetluse lõpuni, ilma et talle selline kahju tekiks. Kuigi on tõsi, et sellise kahju olemasolu tuvastamiseks ei ole vaja nõuda kahju tekkimise ja vältimatuse absoluutse kindlusega tõendamist ning et piisab sellest, kui kahju tekkimine on piisava tõenäosusega ette nähtav, on ajutisi meetmeid taotlev pool siiski kohustatud tõendama asjaolud, millest nähtub, et sellise kahju tekkimine on tõenäoline (Euroopa Kohtu asepresidendi 16. juuli 2021. aasta määrus *Symrise vs. ECHA*, C-282/12 P(R), ei avaldata, EU:C:2021:631, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 76 Selleks et hinnata, kas kiireloomulisuse tingimus oli täidetud, märkis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 45, et „apellantide väidetava kahju“ tekkimine sõltus mitme asjaolu esinemisest.

- 77 Kõnealuse kohtumääruse punktist 41 nähtub sõnaselgelt, et kahju, millele apellandid Üldkohtus viitasid, tulenes nende arvates ohust, et nad võidakse vahistada ja anda üle Hispaania ametiasutustele. Lisaks põhineb apellantide argument, mis puudutab kõnealust kahju, vaidlustatud kohtumääruse punkti 44 kohaselt asjaolul, et ei saa välistada, et nad võidakse peatselt vahistada.
- 78 Selles kontekstis tuleb kõnealuse kohtumääruse punkti 45 mõista nii, et see kinnitab, et apellantide vahistamine ja üleandmine Hispaania ametiasutustele sõltus mitme asjaolu koosmõjust.
- 79 Niisuguse järeldusega ei välistanud Üldkohtu asepresident seega sugugi, et apellantide võimalik vahistamine võis neile põhjustada olulist ja hüvitamatut kahju.
- 80 Sellest järeldub, et esimese väite toetuseks esimese võimalusena esitatud argumendid, kuivõrd need viitavad vaidlustatud kohtumääruse punktile 45, põhinevad kõnealuse kohtumääruse vääralt tõlgendamisel ja tuleb seetõttu tagasi lükata.
- 81 Sama kehtib nende argumentide kohta osas, milles viidatakse vaidlustatud kohtumääruse punktidele 47–49, 56 ja 57, kuna selle punktist 46 tuleneb, et nimetatud punktide eesmärk on eelkõige tuvastada, et apellandid ei tõendanud, et nende vahistamine oli piisava tõenäosusega ettenähtav.
- 82 Samas näib, et vaidlustatud kohtumääruse punkt 60 on vastuolus sama kohtumääruse punktides 44–58 esitatud arutluskäiguga, kuna selles ei käsitleta apellantide vahistamist mitte kui tõendit selle kohta, et väidetav kahju on tekkinud, vaid üksnes selle kohta, et kahju tekkimine on piisavalt tõenäoline.
- 83 Siiski tuleb asuda seisukohale, et Üldkohtu asepresidendi selliselt tehtud viga on ainetu. Nimelt on vaidlustatud kohtumääruse punkt 60 täiendavat laadi, kuivõrd selle eesmärk ei ole mitte õigustada punktis 59 esitatud otsust jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata, vaid lihtsalt tuletada apellantidele meelde, et see otsus ei piira nende õigust esitada uutel faktilistel asjaoludel põhinev uus ajutiste meetmete kohaldamise taotlus, mis põhineb uutel faktilistel asjaoludel.
- 84 Seega tuleb esimese väite toetuseks esimese võimalusena esitatud argumendid osaliselt põhjendamata ja osaliselt ainetuse tõttu tagasi lükata.
- 85 Mis puudutab kõnealuse väite toetuseks teise võimalusena esitatud argumente, siis tuleb märkida, et tuvastamaks vaidlustatud kohtumääruse punktis 45, et apellantide väidetava kahju tekkimine sõltus mitme asjaolu esinemisest, tugines Üldkohtu asepresident ühelt poolt liikmesriigi vahistamismäärust täitvate õigusasutuste õigusele keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest ja teiselt poolt asjaolule, et juhul kui tagaotsitav üleandmisega ei nõustu, sõltub üleandmine nende ametiasutuste otsusest.
- 86 Kuivõrd vaidlustatud kohtumääruse punktis 45 viidatakse seega üksnes teatavatele raamotsuses 2002/584 ette nähtud mehhanismidele, ei saa seda vastupidi parlamendi ja Hispaania Kuningriigi väidetele mõista nii, et selles tuvastatakse, et mitte vaidlusalused otsused, vaid kõnealuse liikmesriigi võetud meetmed on määrav põhjus apellantide väidetava kahju tekkimisel.

- 87 Vastupidi, käesoleva kohtumääruse punkti 78 kohaselt tuleb vaidlustatud kohtumääruse punkti 45 käsitada nii, et see kinnitab eelkõige seda, et raamotsuses 2002/584 ette nähtud mehhanismid, mida kõnealuses punktis mainitakse, viitavad sellele, et apellantide vahistamine sõltub muudest asjaoludest kui nende parlamendiliikme puutumatus äravõtmine vaidlusaluste otsuste tulemusel.
- 88 Ent kõnealuse raamotsuse artikli 1 lõikest 1 tuleneb, et Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik „võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle“.
- 89 Veel tuleneb kõnealuse raamotsuse artikli 11 lõikest 1 ja artikli 17 lõikest 3, et Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus tavaliselt järgneb tagaotsitava vahistamisele vahistamismäärust täitvate liikmesriigi ametiasutuste poolt.
- 90 Sellist tõlgendust kinnitab kõnealuse raamotsuse artikkel 12, mis sätestab, et kui isik vahistatakse Euroopa vahistamismääruse alusel, teeb vahistamismäärust täitev õigusasutus otsuse, kas tagaotsitav peaks „jääma vahi alla“.
- 91 Peale selle tuleneb raamotsuse 2002/584 artiklist 12 ja artikli 17 lõikest 5, et kui vahistamismäärust täitev õigusasutus otsustab tagaotsitava vahi alt vabastada, peab ta nimetatud isiku vabastamisel võtma kõik meetmed, mida ta peab vajalikuks isiku põgenemise vältimiseks ja selle tagamiseks, et materiaalsed tingimused tema üleandmiseks oleksid jätkuvalt täidetud kuni lõpliku otsuse tegemiseni Euroopa vahistamismääruse kohta (16. juuli 2015. aasta kohtuotsus Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, punkt 63).
- 92 Üleandmisotsus, millele viidatakse vaidlustatud kohtumääruse punktis 45, tehakse raamotsuse 2002/584 artiklite 15 ja 17 kohaselt kõnealuse vahistamismääruse täitmise menetluse lõpus, st pärast tagaotsitava vahistamist ja kinnipidamise või ajutise vabastamisega seotud otsuste vastuvõtmist.
- 93 Seetõttu rikkus Üldkohtu asepresident õigusnormi, kui ta leidis, et punktis 45 osutatud vahistamismäärust täitvate õigusasutuste õiguste põhjal sai kindlaks teha, et apellantide vahistamine sõltus mitme asjaolu esinemisest.
- 94 Seega tuleb esimese väitega nõustuda osas, mis puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkti 45.
- 95 Ent kuna vaidlustatud kohtumääruse punktides 46–57 esitatud põhjendused õigustavad samuti seda resolutsiooni, ei tähenda ainuüksi punktis 45 tuvastatud õigusnormi rikkumine seda, et kõnealune kohtumäärus tuleks tühistada. Sellest järeldub, et tuleb analüüsida apellatsioonkaebuse teist väidet.

Teine väide

Argumendid

- 96 Teine väide jaguneb viieks osaks. Kõigepealt tuleb analüüsida kõnealuse väite kolme esimest osa koos.
- 97 Kõnealuse väite esimeses osas leiavad apellandid, et SIS II hoiatusteadete olemasolust piisas järeldamiseks, et esines reaalne oht, et neid võidakse vahistada ja et selle tõttu tekib neile oluline ja hüvitamatu kahju. Nende sõnul liikmesriikide politseiteenistused, kes ei ole vastavalt

otsuse 2007/533 artikli 25 lõikele 2 lisanud kõnealustele SIS II hoiatusteadetele lippu, tõepoolest vahistavad asjaomased isikud. Üldkohtu asepresident rikkus seega õigusnormi, välistades vaidlustatud kohtumääruse punktis 55 SIS II hoiatusteadete asjakohasuse.

- 98 Teise väite teises osas väidavad apellandid, et Üldkohtu asepresident kehtestas liiga range tõendamisstandardi, nõudes neilt tõendite esitamist liikmesriikide kavatsuste kohta nad vahistada, samas kui oli teada, et apellantide kohta olid sisestatud SIS II hoiatusteaded. Nimelt oleks ainus „samm“, mille liikmesriigid saaksid nende hoiatusteadete täitmiseks astuda, just taotlejate vahistamine.
- 99 Teise väite kolmandas osas väidavad apellandid, et asjaolu, et nende suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmine on peatatud, ei sea kahtluse alla väidetava kahju tekkimise tõenäosust. Üldkohtu asepresident tugines sellele, mida Hispaania ametiasutused peaksid tegema, samas kui ta oleks pidanud tuginema sellele, mida nad tegelikult tegid. Ent isegi kui nimetatud asutused oleksid pidanud SIS II hoiatusteadete kehtivuse peatama, siis asjaolust, et need hoiatusteaded olid endiselt aktiivsed, piisas tõendamaks, et väidetava kahju tekkimine oli tõenäoline. Seda analüüsi kinnitavad Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) eeluurimiskohtuniku teatised Prantsuse ja Itaalia ametiasutustele.
- 100 Parlament ja Hispaania Kuningriik leiavad, et teise väite kolm esimest osa tuleks tagasi lükata.
- 101 Parlamendi arvates tuleb tunnistada kõnealuse väite esimesed kolm osa vähemalt osaliselt vastuvõetamatuks, kuna esiteks taotletakse nendes lihtsalt Üldkohtule esitatud hagi uuesti läbivaatamist, teiseks seatakse neis kahtluse alla Euroopa Kohtu asepresidendi hinnangud faktilistele asjaoludele ja kolmandaks põhinevad need faktilistel asjaoludel, mida esimeses kohtuastmes ei esitatud. Pealegi ei viita kõnealuse väite esimene ja kolmas osa vaidlustatud kohtumääruse punktidele, mida need puudutavad.
- 102 Hispaania Kuningriik väidab, et apellandid ei tuginenud ajutiste meetmete kohaldamise taotluses SIS II hoiatusteadetele ega vajadusele võtta arvesse ohtu, et nad võidakse vahistada mõnes muus liikmesriigis kui Belgia Kuningriik, Hispaania Kuningriik või Prantsuse Vabariik. Seetõttu leiab ta, et nimetatud hoiatusteadetel või ohul põhinevad argumendid tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata. Samamoodi tuleks toimida ka Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) eeluurimiskohtuniku teatistel põhinevate argumentide puhul, millele apellandid tuginevad.
- 103 Veel väidab Hispaania Kuningriik, et õigusnormid, millele apellandid tuginevad, ei lükka ümber Üldkohtu asepresidendi järeldust, mille kohaselt asjaolu, et Belgia ametiasutused peatasid apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmise, välistab ohu, et nad antakse üle Hispaania ametiasutustele.
- 104 Peale selle on parlament ja Hispaania Kuningriik seisukohal, et Üldkohtu asepresident ei kohaldanud ülemäära ranget tõendamisstandardit ja, vastupidi, piirdus Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaldamisega, leides, et väidetav kahju peab olema piisava tõenäosusega ettenähtav.
- 105 Igal juhul väidab parlament, et teise väite esimene ja teine osa on ainetud, kuna apellandid ei vaidle vastu Üldkohtu asepresidendi kaalutlustele Hispaanias läbi viidud kriminaalmenetluse peatamise kohta, samas kui need kaalutlused on piisavad, et õigustada ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmist.

Hinnang

- 106 Parlamendi ja Hispaania Kuningriigi argumentide puhul, millega püütakse vaidlustada teise väite kolme esimese osa vastuvõetavust, tuleb esimesena meenutada, et vastavalt ELTL artikli 256 lõikele 1, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesele lõigule ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punktide d tuleb apellatsioonkaebuses selgelt märkida selle kohtuotsuse või -määruse, mille tühistamist taotletakse, kritiseeritavad osad ning õiguslikud argumendid, mis konkreetsetelt seda nõuet põhjendavad. Nimetatud nõudele ei vasta apellatsioonkaebus, mis piirdub üksnes Üldkohtule esitatud väidete ja argumentide kordamisega ega sisalda argumente, mis konkreetsetelt viitaks vaidlustatud kohtuotsuses või -määruses väidetavalt sisalduvatele vigadele. Selline apellatsioonkaebus on tegelikult taotlus vaadata uuesti läbi Üldkohtule esitatud hagiavaldus; see aga ei ole apellatsioonkaebuse raames Euroopa Kohtu pädevuses (Euroopa Kohtu asepresidendi 10. jaanuari 2018. aasta kohtumäärus komisjon *vs.* RW, C-442/17 P(R), ei avaldata, EU:C:2018:6, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 107 Käesoleval juhul näib, et teise väite esimeses kolmes osas toovad apellandid välja mitu vaidlustatud kohtumääruses sisalduvat viga ja esitavad rea õiguslikke argumente, mille eesmärk on tõendada nende vigade olemasolu. Sellest järeldub, et kolme esimest osa ei saa käsitada nii, et nendega soovitakse saavutada seda, et Üldkohtusse esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotlus vaadataks lihtsalt uuesti läbi.
- 108 Samuti tuleb tagasi lükata parlamendi argument, mille kohaselt tuleks tunnistada ka teise väite esimene ja kolmas osa vastuvõetamatuks, kuna need ei viita konkreetsetele vaidlustatud kohtumääruse punktidele.
- 109 Esiteks nähtub apellatsioonkaebusest üheselt, et teise väite esimene osa seab kahtluse alla vaidlustatud kohtumääruse punktides 46–57 esitatud Üldkohtu asepresidendi hinnangu, mille kohaselt ei olnud apellantide väidetav kahju piisava tõenäosusega ettenähtav, isegi kui nende kohta oli sisestatud SIS II hoiatusteade.
- 110 Teiseks tuleneb apellatsioonkaebusest selgelt, et teise väite kolmas osa puudutab vaidlustatud kohtumääruse punkte 52–56, milles Üldkohtu asepresident kirjeldas, millist õigusmõju tuleb tunnustada Hispaanias algatatud kriminaalmenetluse peatamise puhul.
- 111 Teisena, kuna Euroopa Kohus ei saa – nagu on märgitud käesoleva kohtumääruse punktis 70 – seada apellatsioonkaebuse läbivaatamisel kahtluse alla Üldkohtu antud hinnangut asjaoludele ja tõenditele, ei saa teise väite esimese kolme osa eesmärkideks pidada sellisele hinnangule vastu vaidlemist.
- 112 Ühelt poolt kritiseerivad apellandid kõnealuse väite esimeses ja kolmandas osas seda, et Üldkohtu asepresident võttis kiireloomulisuse tuvastamisel aluseks nõude, et väidetav kahju pidi olema piisavalt tõenäoline. Niisuguseid argumente, mis ei sea kahtluse alla vaidlustatud kohtumääruses tuvastatud asjaolusid, tuleb käsitada nii, et need on seotud kõnealuste asjaolude õigusliku kvalifitseerimisega kriteeriumide alusel, mis reguleerivad kiireloomulisuse mõiste kohaldamist ajutiste meetmete kohaldamise menetluse raames (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu presidendi 29. märtsi 2012. aasta kohtumäärus *Golnisch vs. parlament*, C-569/11 P(R), ei avalda, EU:C:2012:199, punkt 27).

- 113 Teiselt poolt on teise väite teise osa eesmärk vaielda vastu tõendamisstandardile, mis apellantidele kehtestati tõendamisel, et nende väidetav kahju on piisavalt tõenäoline. Ent Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb, et tõendeid käsitlevate eeskirjade väidetav eiramine kujutab endast õigusküsimust, mis on apellatsioonistmes vastuvõetav (10. juuli 2008. aasta kohtuotsus Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 114 Kolmandana tuleneb käesoleva kohtumääruse punktis 73 viidatud kohtupraktikast, et pool ei saa esitada esimest korda Euroopa Kohtus väiteid või argumente, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus.
- 115 Seega tuleb poolte argumendid, mis põhinevad C. Puigdemont i Casamajó vahistamisel ja kinnipidamisel Sardiinias ning Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) eeluurimiskohtuniku teatistel, millele on viidatud käesoleva kohtumääruse punktis 99, vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, kuna neid argumente ei esitatud esimeses kohtuastmes.
- 116 Samas ei saa asuda seisukohale, et argumendid, mis põhinevad SIS II hoiatusteadete olemasolul ja vajadusel võtta arvesse ohtu, et apellandid võidakse vahistada mõnes muus liikmesriigis kui Belgia Kuningriik, Hispaania Kuningriik või Prantsuse Vabariik, esitati esimest korda Euroopa Kohtule. Nimelt viitasid apellandid ajutiste meetmete kohaldamise taotluses mitmel korral SIS II hoiatusteadete eeldatavale mõjule ja mainisid kahel korral ohtu, et liidu mis tahes liikmesriigi ametiasutused võivad nad vahistada. Lisaks oli kõnealuse ohu tegelikkus üksikasjalikumalt välja toodud apellantide märkustes Hispaania Kuningriigi menetlusse astuja seisukohtade kohta esimeses kohtuastmes.
- 117 Seega tuleb hinnata teise väite kolme esimese osa põhjendatust.
- 118 Vaidlustatud kohtumääruse punktidest 46–57 tuleneb, et Üldkohtu asepresident leidis, et apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste ja SIS II hoiatusteadete olemasolu ei ole piisav tõendamaks, et nende vahistamine oli piisava tõenäosusega ettenähtav.
- 119 Nimelt, pärast seda, kui ta oli tutvunud meetmetega, mille Belgia ametiasutused olid apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmiseks võtnud, ja tuvastanud, et Euroopa vahistamismääruste täitmine oli peatatud, leidis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 55, et apellantide esitatud asjaolu, et Hispaania Kuningriik ei olnud SIS II hoiatusteateid kustutanud, ei tõendanud, et asjaomast kriminaalmenetlust ei peatatud.
- 120 Eelkõige nende hinnangute põhjal leidis Üldkohtu asepresident kõnealuse kohtumääruse punktis 58, et apellantide väidetav kahju ei olnud kvalifitseeritav konkreetse kahjuna või piisava tõenäosusega kindlaks tehtav ja seetõttu ei suutnud apellandid tõendada, et kiireloomulisuse tingimus oli täidetud.
- 121 Ent nagu väidavad apellandid, siis SIS II hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, toovad üldjuhul iseenesest kaasa kohustuse vahistada need isikud, keda kõnealused hoiatusteated puudutavad.
- 122 Otsuse 2007/533, milles käsitletakse niisugusel hoiatusteatel põhineva meetme võtmist, artikli 31 lõikest 1 koostoimes nimetatud otsuse artikliga 27 nähtub nimelt, et seda laadi hoiatusteade koos selle aluseks oleva Euroopa vahistamismääruse koopiaga kujutab endast vastavalt raamotsusele 2002/584 väljastatud Euroopa vahistamismäärust ning sellel on sama mõju juhul, kui kohaldatakse nimetatud raamotsust.

- 123 Veel on otsuse 2007/533 artikli 24 lõikes 1 sätestatud, et kui liikmesriik leiab, et hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, ei ole kooskõlas tema riigisisese õiguse, tema rahvusvaheliste kohustuste või oluliste riiklike huvidega, võib ta nõuda, et hoiatusteate juurde lisataks lipp, mis tähendab, et tema territooriumil ei võeta hoiatusteate põhjal osutatud meetet.
- 124 Kui kohaldatakse raamotsust 2002/584, saab vastavalt otsuse 2007/533 artiklile 25 niisuguse lipu SIS II hoiatusteatele lisada ainult juhul, kui Euroopa vahistamismäärust täitev õigusasutus on keeldunud täitmast Euroopa vahistamismäärust, millega see hoiatusteade on seotud, või kui pädev õigusasutus on nõudnud kõnealuse lipu lisamist kas üldise juhise põhjal või konkreetsel juhul, kui on ilmne, et Euroopa vahistamismääruse täitmisest tuleb keelduda.
- 125 Samuti tuleneb otsuse 2007/533 artiklist 30, et kui hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, olid sisestatud Euroopa vahistamismääruse alusel, leidis liidu seadusandja üksnes seda, et vahistamine oli võimalik ainult juhul, kui lipp oli lisatud kõnealuse otsuse artiklites 24 ja 25 sätestatud korras.
- 126 Sellest järeldub, et kui ei tõendata, et kõnealune otsus on süstemaatiliselt ebatõhus või et iga liikmesriik, kuhu asjaomane isik võib minna, on lisanud lipu – asjaolud, mida vaidlustatud kohtumääruses ei tuvastatud –, siis SIS II sisestatud hoiatusteade, mis puudutab üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, viitab iseenesest suurele tõenäosusele, et asjaomane isik vahistatakse.
- 127 Kuna – nagu käesoleva kohtumääruse punktis 75 meenutati – ajutiste meetmete kohaldamise menetluse raames võib kiireloomulisuse tingimus olla täidetud ilma, et väidetava kahju tekkimine ja vältimatus oleksid tõendatud absoluutse kindlusega, siis väidetava kahju tekkimist, mis tuleneb niisuguste isikute vahistamisest, kelle kohta on sisestatud hoiatusteade, mis puudutab üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, tuleb sellises olukorras põhimõtteliselt pidada piisava tõenäosusega ettenähtavaks.
- 128 Sellest tulenevalt ei saa ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik kõnealuses olukorras õigustatult nõuda, et isikud, keda nimetatud hoiatusteade puudutab, esitaksid täiendavaid tõendeid, mille põhjal saab tuvastada, et nende vahistamine on ettenähtav.
- 129 Eelkõige ja vastupidi sellele, mida märkis Üldkohtu asepresident vaidlustatud kohtumääruse punktis 47, ei saa eeldada, et need isikud tõendaksid, et vahistamismäärust täitvad liikmesriigi asutused kavatsevad täita liidu õigusest tulenevaid kohustusi.
- 130 Ka asjaolu, et liikmesriigi õigusasutus ei täitnud teatud aja jooksul kõnealuste isikute suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärust, nagu märkis Üldkohtu asepresident apellantide kohta vaidlustatud kohtumääruse punktides 48–50, ei muuda kõnealuste isikute vahistamise tõenäosust ebapiisavaks.
- 131 Ühelt poolt ei võimalda see asjaolu lõpliku otsuse puudumisel kuidagi tõendada, et see õigusasutus oma liidu õigusest tulenevaid kohustusi lõpuks ei täida. Teiselt poolt ei anna kõnealune asjaolu mitte mingit teavet selle kohta, millise seisukoha võtavad ametiasutused teistes liikmesriikides, kuhu asjaomased isikud võivad reisida.

- 132 Apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmise peatamise kohta, millele viidatakse vaidlustatud kohtumääruse punktides 51–56, tuleb märkida, et see ei mõjuta SIS II hoiatusteadete alusel apellantide vahistamise ootuspärasust nii kaua, kuni Hispaania ametiasutused ei ole neid hoiatusteateid tagasi võtnud.
- 133 Peale selle, kui eeldada, et hinnangut, mille Üldkohtu asepresident andis vaidlustatud kohtumääruse punktis 55 SIS II hoiatusteadete asjakohasusele, tuleks tõlgendada nii, et Hispaania Kuningriik pidi kohtuasjas C-158/21 esitatud eelotsusetaotluse järel kõnealused hoiatusteated tagasi võtma, on oluline rõhutada, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eset arvestades ei saa kahju tekkimise tõenäosuse astet hinnata, tuginedes sellele, et liikmesriik tühistab peagi seal praegu kohaldatavad otsused.
- 134 Kõiki neid asjaolusid silmas pidades näib, et Üldkohtu asepresident tegi asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel vea, leides vaidlustatud kohtumääruse punktis 46, et apellandid ei olnud tõendanud, et nende vahistamine oli piisava tõenäosusega ettenähtav.
- 135 Seega tuleb teise väite kolme esimese osaga nõustuda.
- 136 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 tehtud vigade tagajärgede puhul tuleb meenutada, et kõnealuse kohtumääruse punktist 41 nähtub, et apellandid viitasid kahjule, mis tuleneb vabadusekaotusest nii nende vahistamise kui ka Hispaania ametiasutustele üleandmises tõttu.
- 137 Sellest järeldub, et kõnealuse kohtumääruse punktis 58 esitatud Üldkohtu asepresidendi hinnang, mille kohaselt ei õnnestunud apellantidel tõendada, et kiireloomulisuse tingimus on täidetud, peab tingimata põhinema asjaolul, et lükati tagasi apellantide väide, mille kohaselt esineb ootuspärane oht, et neid vahistatakse, mis võib neile tekitada olulist ja hüvitamatut kahju.
- 138 Seega, vastupidi parlamendi väitele ei saa selle hinnangu õiguslikult piisavaks aluseks olla Üldkohtu asepresidendi järeldus, mille kohaselt ei ole oht, et apellandid antakse üle Hispaania ametivõimudele, tõendatud piisava tõenäosusega.
- 139 Neil asjaoludel tuleb märkida, et kuna vaidlustatud kohtumääruse punktides 42 ja 43 esitatud põhjendused ei ole seotud ohuga, et apellandid vahistatakse muus liikmesriigis kui Prantsuse Vabariik, ei ole vaidlustatud kohtumääruse punktis 58 esitatud Üldkohtu asepresidendi hinnangul selle kohtumääruse punktides 45 ja 46 tehtud õigusnormi rikkumiste tõttu piisavalt alust.
- 140 Seetõttu oleks vaja kindlaks teha, kas vastavalt parlamendi ja Hispaania Kuningriigi pakutud põhjenduste asendused võivad põhjendada vaidlustatud kohtumääruse resolutsiooni.

Parlamendi esitatud põhjenduste asendamise nõue

Argumendid

- 141 Parlament, keda toetab Hispaania Kuningriik, teeb Euroopa Kohtule ettepaneku, et juhul, kui ta nõustub apellantide väidetega, asendaks ta põhjendused, asudes seisukohale, et vahistamisohuga seotud kahju, millele apellandid viitavad, ei kujuta endast olulist ja hüvitamatut kahju.

- 142 Ta väidab, et apellantide pakutud lähenemisviis eirab ajutiste meetmete erandlikku laadi, kuna see võimaldab süstemaatiliselt kindlaks teha, et kiireloomulisuse tingimus on täidetud, kui parlamendiliikmelt, kes keeldub tegemast liikmesriigi asutustega koostööd, võetakse ära puutumatus.
- 143 Peale selle, kuna parlamendiliikme puutumatus eesmärk on vältida takistusi parlamendi nõuetekohasel toimimisel, pidid apellandid tõendama, et vaidlusalusel otsused võivad takistada neil oma ülesannete täitmist ja et parlamendi nõuetekohase toimimisega on vastuolus mis tahes takistus nende mandaadi täitmisel. Apellandid ei ole aga kuidagi tõendanud, et sunnimeetmed, mida liikmesriik võib parlamendiliikme suhtes võtta, kahjustaksid selle institutsiooni sõltumatust ja nõuetekohast toimimist.
- 144 Apellandid leiavad, et parlamendi esitatud põhjenduste asendamise nõue tuleb jätta rahuldamata.

Hinnang

- 145 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et põhjenduste asendamise nõude vastuvõetavuse eelduseks on põhjendatud huvi, st et selle nõude rahuldamisest võib selle esitajale tekkida mingi kasu. See võib olla nii juhul, kui põhjenduste asendamise nõue esitatakse kaitseks apellandi esitatud väite vastu (24. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Bernis jt vs. CRU, C-364/20 P, ei avaldata, EU:C:2022:115, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 146 Nagu käesoleva kohtumääruse punktis 75 on meenutatud, peab ajutist meedet taotleval pool tõendama, et ta ei saa oodata sisulise menetluse lõpuni, ilma et talle tekiks oluline ja hüvitamatu kahju.
- 147 Seega, kuigi Üldkohtu asepresident leidis ekslikult, et apellantide vahistamine ei olnud piisava tõenäosusega ettenähtav, tuleks hinnangut, et kiireloomulisuse tingimus ei olnud täidetud, siiski kinnitada, kui see vahistamine ei võinud tekitada apellantidele olulist ja hüvitamatut kahju.
- 148 Seega tuleb tunnistada parlamendi esitatud põhjenduste asendamise nõue vastuvõetavaks.
- 149 Nagu kõnealune institutsioon õigustatult märkis, on parlamendiliikmete puutumatus antud üksnes liidu huvides. Kõnealuse puutumatus eesmärk on konkreetselt vältida igasuguseid takistusi selle institutsiooni nõuetekohasel toimimisel ja seega ka selle pädevuste rakendumisel. Järelikult saab parlamendiliige, kelle kohta on tehtud puutumatus eestvõtmise otsus, tulemuslikult viidata sellest otsusest otseselt tulenevale olulisele ja hüvitamatule kahjule üksnes siis, kui ta mõistab selle all kahju, mida kõnealune otsus põhjustaks nii tema õigusele täita vabalt oma mandaati kui ka parlamendi nõuetekohasele toimimisele (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 29. märtsi 2012. aasta kohtumäärus Golnisch vs. parlament, C-569/11 P(R), ei avaldata, EU:C:2012:199, punkt 29).
- 150 Seega on olnud võimalik välistada olulise ja hüvitamatu kahju tekkimise oht olukorras, kus parlamendiliikme puutumatus on ära võetud tema vastu algatatud kriminaalmenetluse varajases etapis, ilma et oleks tõendatud, et menetluse praegune või eeldatav kulg võib konkreetselt takistada seda parlamendiliiget täitmast oma ülesandeid, nagu istungitel osalemine, parlamendiga seotud reisimine või aruannete koostamine, ning et parlamendi nõuetekohase toimimisega seotud huvid on vastuolus mis tahes takistusega parlamendiliikme mandaadi täitmisel (vt selles tähenduses Euroopa Kohtu presidendi 29. märtsi 2012. aasta kohtumäärus Golnisch vs. parlament, C-569/11 P(R), ei avaldata, EU:C:2012:199, punkt 30).

- 151 Seda lahendust ei saa üle kanda olukorrale, kus parlamendiliikme puutumatus eestvõtmise õigustanud kriminaalmenetlus on juba viinud selleni, et asjaomaste parlamendiliikmete suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärused ja on sisestatud hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid.
- 152 Selliselt vastuvõetud meetmed võivad parlamendiliikme puutumatus eestvõtmise korral raamotsuse 2002/584 ja otsuse 2007/533 alusel kaasa tuua asjaomaste parlamendiliikmete vahistamise ja kinnipidamise, mis võib kesta mitu nädalat, kuni nende üleandmisotsuse vastuvõtmiseni.
- 153 Selline vabadusekaotus, mida võidakse pealegi rakendada mitu korda ja mitmes liikmesriigis, võib takistada asjaomastel parlamendiliikmetel teha oma mandaadi täitmisega kaasnevaid tegevusi, nagu parlamendiga seotud reisidel osalemine või vajalike väljasõitude tegemine aruannete koostamise raames, ja seega kahjustada parlamendi nõuetekohast toimimist. Arvestades Euroopa Parlamendi liikme tegevuste laadi ja asjaolu, et temalt võidakse nõuda nende läbiviimist kogu liidus, tuleb sellise takistuse olemasolu parlamendiliikme mandaadi täitmisel tuvastada, ilma et isikult, kes sellele viitab, nõutaks täpse teabe esitamist konkreetsete tegevuste kohta, mida tal võib olla vaja teha muudes liikmesriikides kui see, milles toimuvad parlamendi istungid.
- 154 Tuleb lisada, et kuna juhul, kui nende asjaomaste parlamendiliikmete puutumatus eestvõtmise otsuse täitmist ei peatata, ei saa nad täielikult jätkata Euroopa Parlamendi liikme kohustuste täitmist kuni oma ametiaja lõpuni, oleks selle tagajärjel tekkiv kahju hüvitamatu (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu presidendi 31. juuli 2003. aasta kohtumäärus *Le Pen vs. parlament*, C-208/03 P-R, EU:C:2003:424, punkt 102).
- 155 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et parlamendiliikme vahistamine ja kinnipidamine, mis võib kesta mitu nädalat, kuni tema üleandmisotsuse vastuvõtmiseni, võivad põhjustada talle olulist ja hüvitamatut kahju.
- 156 Eeltoodut arvestades tuleb jätta parlamendi esitatud põhjenduste asendamise nõue rahuldamata.

Hispaania Kuningriigi esitatud põhjenduste asendamise nõue

Argumendid

- 157 Hispaania Kuningriik väidab, et vaidlustatud kohtumääruse punktis 43 on vaidlusaluste otsuste ulatuse puhul rikutud õigusnormi, ning teeb seetõttu Euroopa Kohtule ettepaneku asendada põhjendused, jättes punkti 43 välja.
- 158 Esimese võimalusena heidab ta Üldkohtu asepresidendile ette seda, et ta läks kaugemale ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku ülesannetest, tõlgendades vaidlusaluseid otsuseid viisil, mis sisuliselt tähendab otsuse tegemist ühe väite kohta nendest, mis apellandid tühistamishagi raames esitasid.
- 159 Teise võimalusena väidab Hispaania Kuningriik, et vaidlusaluste otsustega võeti apellantide puutumatus tervikuna ära ja ei saa järeldada, et neil on endiselt võimalik tugineda väidetavale „puutumatusle istungipaika sõiduks“, mida pole mitte kuidagi ette nähtud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis.

160 Veel leiab Hispaania Kuningriik, et on vaja muuta vaidlustatud kohtumääruse punkti 52 esimest lauset, kuivõrd see lause sisaldab vale tõlgendust tema esimeses astmes esitatud menetlusse astuja seisukohtade kohta.

161 Apellandid leiavad, et Hispaania Kuningriigi esitatud põhjenduste asendamise nõue tuleb jätta rahuldamata.

Hinnang

162 Nagu käesoleva kohtumääruse punktis 145 meenutati, on põhjenduste asendamise nõue vastuvõetav ainult juhul, kui selle nõude rahuldamisest võib selle esitajale tekkida mingi kasu.

163 Käesolevas asjas taotleb Hispaania Kuningriik põhjenduste asendamise nõudega vaidlustatud kohtumääruse punkti 43 väljajätmist ja punkti 52 esimese lause muutmist.

164 Esimesena leidis Üldkohtu asepresident kõnealuse kohtumääruse punktis 43 sisuliselt, et vaidlusaluste otsustega ei ole ära võetud liidu privileegide ja immunitetide protokolli artikli 9 teise lõiguga antud puutumatus. Ta järeldas sellest, et apellandid ei saanud viidata väidetavale ohule, et neid võidakse vahistada, kui nad sõidavad parlamendi istungijärgul osalemiseks Strasbourgis või sealt tagasi.

165 Üldkohtu asepresidendi selliselt esitatud põhjenduste asendamisest ei tekiks Hispaania Kuningriigile käesolevas menetluses mingit kasu.

166 Kui asuda seisukohale, mille soovitab võtta Hispaania Kuningriik, et vaidlusaluste otsustega võeti ära apellantide parlamendiliikme puutumatus tervikuna, või kui vähemalt jätta välistamata, et neil oli selline mõju, siis jõutaks järelduseni, et apellantide vahistamine on tõenäoline ka Prantsuse Vabariigi territooriumil ja kahju, millele nad võivad viidata, suureneb veelgi asjaolu tõttu, et vaidlusalused otsused võivad takistada apellantide osalemist parlamendi istungitel.

167 Hispaania Kuningriigi pakutud põhjenduste asendamine ei korvaks aga Üldkohtu tehtud vigu vaidlustatud kohtumääruse punktides 44 ja 45.

168 Teisena tuleb vaidlustatud kohtumääruse punkti 52 esimeses lauses esitatud põhjenduse muutmise kohta tõdeda, et ka sellest ei tekiks Hispaania Kuningriigile kasu.

169 Selle muudatusega saaks üksnes parandada vea, mille Üldkohtu asepresident väidetavalt tegi Hispaania Kuningriigi kirjalike seisukohtade tõlgendamisel, kuid see ei mõjutaks mitte kuidagi faktiliste asjaolude tuvastamist või kvalifitseerimist vaidlustatud kohtumääruses.

170 Seetõttu tuleb Hispaania Kuningriigi esitatud põhjenduste asendamise nõue vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata ja vaidlustatud kohtumäärus seega tervikuna tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida teise väite neljandat ja viiendat osa.

Vastuapellatsioonkaebus

- 171 Kuna vaidlustatud kohtumäärus tühistati tervikuna, kaotas vastuapellatsioonkaebus oma eesmärgi ja seega ei ole enam vaja selle üle otsustada (vt analoogia alusel 25. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* European Food jt, C-638/19 P, EU:C:2022:50, punkt 148 ja seal viidatud kohtupraktika).

Üldkohtule esitatud ajutiste meetmete taotlus

- 172 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus, kui ta tühistab Üldkohtu otsuse, teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks. See säte on kohaldatav ka Euroopa Kohtu põhikirja artikli 57 teise lõigu alusel esitatud apellatsioonkaebuste suhtes (vt selles tähenduses Euroopa Kohtu asepresidendi 10. septembri 2020. aasta kohtumäärus nõukogu *vs.* Sharpston, C-424/20 P(R), ei avaldata, EU:C:2020:705, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 173 Käesoleval juhul on Euroopa Kohtul olemas vajalik teave selleks, et teha apellantide esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotluse suhtes lõplik otsus.
- 174 Kuivõrd pooled suutsid esimese astme menetluse käigus väljendada täielikult oma seisukohta kolme tingimuse kohta, millele ajutiste meetmete kohaldamine peab vastama, ei saa asjaolu, et Üldkohtu asepresident analüüsis ainult ühte neist tingimustest, takistada Euroopa Kohtul tegemast ise ajutiste meetmete kohaldamise taotluse suhtes lõplikku otsust.
- 175 Selleks on oluline meenutada, et Üldkohtu kodukorra artikli 156 lõige 4 näeb ette, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb märkida hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist. Seega võib vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata täitmise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni juris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et olulise ja hüvitamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määrataks ja neid kohaldataks enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Kuna need tingimused on kumulatiivsed, tuleb jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata juhul, kui üks neist ei ole täidetud. Kui see on asjakohane, kaalub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ka asjasse puutuvaid huve (Euroopa Kohtu asepresidendi 16. juuli 2021. aasta kohtumäärus Symrise *vs.* ECHA, C-282/21 P(R), ei avaldata, EU:C:2021:631, punkt 26).

Põhikohtuasja hagi vastuvõetavus

Argumendid

- 176 Parlament väljendab „tõsiseid kahtlusi“ põhihagi vastuvõetavuse suhtes. Ühelt poolt on kõigil kolmel apellandil õigus taotleda ainult teda ennast puudutava otsuse tühistamist, mitte aga seda, et tühistataks otsused, mis puudutavad teisi apellante. Teiselt poolt ei täpsusta apellandid, millises ulatuses on iga nende esitatud väide kohaldatav iga vaidlusaluse otsuse suhtes.

Hinnang

- 177 Tuleks meenutada, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluses põhihagi vastuvõetavust üldjuhul ei kontrollita, et vältida põhikohtuasja ette ära otsustamist. Kui aga väidetakse, et hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, peab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik tuvastama, et esmapilgul on hagi tõendeid, mille põhjal võib teatud tõenäosusega järeldada, et hagi on vastuvõetav (vt selles tähenduses Euroopa Kohtu presidendi 26. juuni 2003. aasta kohtumäärus Belgia ja Forum 187 vs. komisjon, C-182/03 R ja C-217/03 R, EU:C:2003:385, punkt 98).
- 178 Käesoleval juhul väljendab parlament põhihagi vastuvõetavuse puhul vaid „tõsiseid kahtlusi“, mis on sisuliselt seotud asjaoluga, et ühelgi apellandil ei ole õigust esitada hagi teisi apellante puudutava otsuse peale, ja teatavate tühistamishagi väidete esitamisega.
- 179 Seega näib, et parlament ei ole väitnud, et põhihagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, ja ta ei ole esitanud ka ühtegi tõendit, mille põhjal saaks järeldada – hagi vastuvõetavuse kokkuvõtliku analüüsi raames, mis kuulub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku pädevusse –, et kõnealune hagi on tõenäoliselt tervikuna vastuvõetamatu.
- 180 Sellest järeldub, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlust ei saa jätta rahuldamata põhjusel, et põhihagi on vastuvõetamatu.

Fumus boni juris

Argumendid

- 181 *Fumus boni juris*'e tõendamiseks tuginevad apellandid põhihagi toetuseks esitatud kaheksale väitele.
- 182 Oma argumentides, mis puudutavad kolmandat väidet, mida tuleks kõigepealt uurida, leiavad apellandid eelkõige, et vaidlusaluste otsuste vastuvõtmisel järgitud menetlus rikkus erapooletuse põhimõtet, mis tuleneb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikest 1 koostoimes selle artikli 39 lõikega 2.
- 183 Parlamendi õiguskomisjoni liikmetele suunatud 19. novembri 2019. aasta teatise punkt 8, millega kehtestatakse puutumatus äravõtmise taotluste suhtes kohaldatavad põhimõtted, näeb ette, et raportööri roll vahetub fraktsioonide vahel võrdsetel alustel toimuva rotatsiooni korras, kuid välistab selle, et raportöör võiks kuuluda samasse fraktsiooni või olla valitud samas liikmesriigis kui parlamendiliige, kelle puutumatus on arutamisel.
- 184 Vaidlustatud otsuste raportöör kuulus aga samasse fraktsiooni kui erakond VOX, kes esitas apellantide vastu algatatud kriminaalmenetluses üldistes huvides hagi (*actio popularis*). Ta oli ka juhatanud selle erakonna koosolekut, kus ta toetas loosungit „Puigdemont vangi“.
- 185 Peale selle olid JURI-komisjoni esimees ja erakond, kuhu ta kuulus, näidanud apellantide vastu üles suurt vaenulikkust ning rakendanud strateegiat, mille eesmärk oli takistada neil pärast valituks osutumist parlamendis tööle asumast.

- 186 Parlament väidab, et kõnealuse institutsiooni liikmelt puutumatus eeskirju kui distsiplinaar- või poliitilist laadi ja seetõttu ei saa selle suhtes kohaldada samu eeskirju kui distsiplinaar- või kohtumenetluse suhtes. Järelikult asjaolu, et raportöör ja JURI-komisjoni esimees kuuluvad muusse fraktsiooni kui asjaomane parlamendiliige, ei kujuta endast iseenesest erapooletuse põhimõtte rikkumist.
- 187 Samadel põhjustel ei ole tähtsust asjaolul, et raportöör ja JURI-komisjoni esimees tegid väidetavalt poliitilisi avaldusi, mis kaldusid kõrvale apellantide toetatud poliitilisest programmist. Peale selle ei toeta viimaste sellekohaseid väiteid konkreetsed tõendid.

Hinnang

- 188 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb, et *fumus boni iuris*'e tingimus on täidetud siis, kui vähemalt üks väidetest, millega ajutiste meetmete kohaldamist taotleb pool põhjendab sisulises menetluses lahendatavat hagi, ei ole esmapilgul selgelt põhjendamatu. Selline on olukord eelkõige siis, kui üks esitatud väidetest annab tunnistust keerukate õigusküsimuste olemasolust, mille lahendus ei ole ilmselge ning mis vajavad seega põhjalikku analüüsi, mida ei ole võimalik läbi viia ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul, vaid mis peab toimuma sisulises menetluses, või kui poolte lahknevad seisukohad annavad tunnistust sellise olulise õigusliku vaidluse olemasolust, mille lahendus ei ole ilmselge (17. detsembri 2018. aasta kohtumäärus komisjon vs. Poola, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 189 Esimesena on pooled on eriarvamusel selles, kas parlamendiliikme puutumatus eeskirju taotlusega seotud menetluse raames on erapooletuse põhimõtte kohaldatav raportööri ja JURI-komisjoni esimehe suhtes.
- 190 Sellega seoses on oluline märkida, et Euroopa Kohus ei ole seda õigusküsimust veel käsitlenud.
- 191 Lisaks ei saa parlamendi menetluste ülimalt poliitilist laadi arvestades pidada esmapilgul ilmselgeks, et niisuguse menetluse suhtes kohaldatakse kõiki haldusmenetlust üldiselt reguleerivaid menetlusnõudeid.
- 192 Ent kuna parlamendiliikme puutumatus eeskirju jätab ta ilma Euroopa Parlamendi liikme staatuse olulisest osast, millest saavad selle institutsiooni liikmed võrdselt kasu seadusandliku kogu kõikide istungijärgude ajal (vt selles tähenduses 19. detsembri 2019. aasta otsus Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, punkt 78), peab menetlus, mis võib viia sellise otsuse vastuvõtmiseni, tingimata andma asjaomasele parlamendiliikmele piisavad individuaalsed tagatised.
- 193 Peale selle on põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud, et igaühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, tegemata vahet asjaomaste institutsioonide vahel või menetluste vahel, mille raames neid küsimusi käsitletakse.
- 194 Kuigi on tõepoolest välistatud selle sätte kohaldamine menetluse suhtes, mis on seotud parlamendi koha vabaksjäämisega kõnealuse institutsiooni liikmemandaadi kaotamise tõttu, ei põhinenud see lahendus menetluse poliitilisel laadil, vaid parlamendi kaalutlusruumi täielikul puudumisel selles menetluses (Euroopa Kohtu asepresidendi 8. oktoobri 2020. aasta kohtumäärus Junqueras i Vies vs. parlament, C-201/20 P(R), ei avaldata, EU:C:2020:818, punktid 93 ja 94).

- 195 Pidades aga silmas seda, et ei liidu privileegide ja immunitetide protokoll ega ka parlamendi kodukord ei määratle täpselt, millistel juhtudel tuleb kõnealuse institutsiooni liikme puutumatus ära võtta, on parlamendil puutumatuse äravõtmise taotluse üle otsustamisel *a priori* ulatuslik kaalutusõigus.
- 196 Parlamendi õiguskomisjoni liikmetele suunatud teatise punktis 8 nimetatud ja käesoleva kohtumääruse punktis 183 osutatud põhimõte, mille kohaselt ei tohi raportöör kuuluda samasse fraktsiooni ega olla valitud samas liikmesriigis kui parlamendiliige, kelle puutumatus on arutamisel, pigem kinnitab, et parlamendi praktika eesmärk on vähemalt teataval määral tagada raportööri erapooletus.
- 197 Neid asjaolusid silmas pidades tuleb asuda seisukohale, et erapooletuse põhimõtte kohaldatavus raportööri ja JURI-komisjoni esimehe suhtes parlamendiliikme puutumatuse äravõtmise taotlusega seotud menetluse raames kujutab endast küsimust, mille üle on oluline õiguslik vaidlus ja mille lahendus pole ilmne.
- 198 Teisena, juhul kui tuvastatakse, et see põhimõte on kohaldatav, tuleks põhikohtuasja kolmanda väite analüüsimisel kindlaks teha, kas apellantide esitatud asjaolud on piisavad, et tuvastada erapooletuse põhimõtte rikkumine.
- 199 Kõnealuse põhimõtte kohaselt tuleb nendel liidu institutsioonidel, organitel ja asutustel täita ka erapooletuse nõuet, mis koosneb kahest osast, millest esimene on subjektiivne erapooletus, mis tähendab, et asjasse puutuva institutsiooni ükski liige ei tohi väljendada oma erapoolikust või isiklikke eelarvamusi, ning teine objektiivne erapooletus, mis tähendab, et institutsioon peab pakkuma piisavaid tagatise, et välistada mis tahes põhjendatud kahtlused võimaliku eelarvamuse suhtes (vt selles tähenduses 25. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 112 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 200 Praegusel juhul on raportööri ja JURI-komisjoni esimehe käitumine, millele apellandid viitavad, esmapilgul niisugune, et sellest ilmneb kallutatud suhtumine või isiklik eelarvamus apellantide suhtes.
- 201 Sellegipoolest peab asja sisuliselt lahendav kohus hindama, kas sellise käitumise olemasolu on tõendatud, kuivõrd parlament väidab, et apellantide esitatud dokumendid seda ei tõenda, ilma et nad kõnealuse käitumise olemasolu siiski ka eitaksid.
- 202 Lisaks ei ole vaidlust selles, et erakond VOX on väga erilises olukorras, kuna ta mängib otseselt rolli apellantide vastu algatatud kriminaalmenetluses ja osaleb otseselt kohtuasja C-158/21 eelotsusemenetluses.
- 203 Samuti, nagu on ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lisades märgitud, nähtub 19. novembri 2020. aasta kohtumäärusest Buxadé Villalba jt vs. parlament (T-32/20, ei avaldata, EU:T:2020:552), et sellesse erakonda kuuluvad parlamendiliikmed esitasid Üldkohtule hagi nõudega tühistada kahe apellandi parlamendiliikmeks valimise otsuse teadmiseks võtmine parlamendi poolt.
- 204 Pärast kokkuvõtlikku analüüsi, mis on ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku ülesanne, ei saa nendel tingimustel välistada, et raportööri kuulumine samasse fraktsiooni kui erakonda VOX kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed, tekitab õigustatud kahtluse, et apellantide suhtes võib esineda eelarvamus.

- 205 Seega ilma, et selles etapis oleks otsustatud kolmanda väite põhjendatuse üle, mis kuulub üksnes asja sisuliselt lahendava kohtu pädevusse, on ilmne, et seda väidet ei saa pidada tähtsusetuks.
- 206 Arvestades asjaolu, et see väide – kui asja sisuliselt lahendav kohus peaks sellega nõustuma – võib kaasa tuua vaidlusaluste otsuste tühistamise, tuleb asuda seisukohale, et *fumus boni iuris*'e tingimus on täidetud.

Kiireloomulisus

Argumendid

- 207 Tõendamaks, et kiireloomulisuse tingimus on täidetud, väidavad apellandid, et nende tõenäoline vahistamine, millele olenevalt asjaoludest järgneb nende üleandmine Hispaania ametiasutustele, tekitaks neile olulist ja hüvitamatut kahju, kahjustades nende õigust täita Euroopa Parlamendi liikme kohustusi.
- 208 Ühelt poolt vaidlusaluste otsuste ning teiselt poolt apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste ja SIS II hoiatusteadete koosmõju kujutab apellantidele suurt ohtu, et nad võidakse vahistada ja anda Hispaania ametiasutustele üle kohustuste tõttu, mida kõnealused Euroopa vahistamismäärused ja hoiatusteated kõikide liikmesriikide ametiasutustele panevad. See oht võib realiseeruda parlamendi istungitel osalemiseks Strasbourgi sõites, aga ka paljude tegevuste ajal, mida apellantidel tuleb parlamendiliikmetena teha kogu Euroopa Liidus.
- 209 See, et C. Puigdemont i Casamajó on varem saanud reisida mitmesse liikmesriiki ilma, et teda oleks vahistatud, on seletatav asjaoluga, et ajavahemikul 2017. aasta oktoobrist kuni tema valimiseni Euroopa Parlamenti ei oldud tema suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärust. Kui tema suhtes oli tehtud niisugune Euroopa vahistamismäärus, reisis ta mõnda muusse liikmesriiki kui Belgia Kuningriiki alles 2018. aasta märtsis, mis selgitab seda, miks Saksa ametiasutused ta siis vahistasid.
- 210 Hispaania Kuningriigi argument, et Euroopa vahistamismääruste täitmine on peatatud, kuna Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) esitas Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse, tuleb samuti tagasi lükata. Nimelt ei tulene selline peatamine Euroopa Kohtu praktikast ja Hispaania ametiasutused otsustasid SIS II hoiatusteated säilitada, tõendades sellega, et nad kavatsevad endiselt lasta apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärused täita.
- 211 Lõpuks leiavad apellandid, et vaidlusaluste otsuste tühistamine toimuks liiga hilja, et kaitsta neid ohu eest, millele nad viitavad, ja seega ei oleks see piisav selleks, et apellandid saaksid täita oma Euroopa Parlamendi liikme mandaati.
- 212 Parlament väidab esimesena, et vaidlusalused otsused ei ole apellantide väidetava kahju tekkimisel määrav põhjus. See kahju tuleneb Hispaania ametiasutuste vastuvõetud otsustest, kusjuures vaidlusalused otsused vaid kõrvaldavad ühe nende otsuste täitmisel esinevatest menetluslikest takistusest.
- 213 Teisena väidab parlament, et olukord Belgias on erilise tähtsusega, kuna ühelt poolt näib, et vähemalt kaks apellanti elavad seal, ja teiselt poolt töötavad Euroopa Parlamendi liikmed osaliselt seal. Belgia õigusasutused on aga järjepidevalt keeldunud lõplikult täitmast Euroopa vahistamismäärusi, mis on tehtud apellantide suhtes – isegi enne seda, kui nad said

parlamendiliikme puutumatuse – ja teiste seonduvatel asjaoludel tagaotsitavate isikute suhtes. On väga ebatõenäoline, et õigusasutuste seisukoht muutub selle aja jooksul, kuni Euroopa Kohus teeb otsuse kohtuasjas C-158/21.

- 214 Kolmandana, kuigi vaidlusalustel otsustel puudub Hispaanias õigusmõju, ei tõenda apellandid, et tegelikult võib nad vahistada ja Hispaania ametiasutustele üle anda mõni muu liikmesriik kui Belgia Kuningriik, kuna nad reisivad regulaarselt Euroopa Liidus ringi. Samuti ei ole tuvastatud seost võimalike reiside vahel muudesse liikmesriikidesse kui Belgia Kuningriik ja kohustuste vahel, mida neil tuleb täita Euroopa Parlamendi liikmena. Täpsemalt, kuna liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artikli 9 teises lõigus ette nähtud puutumatust ei ole ära võetud, võivad nad vabalt reisida Strasbourgi, et osaleda parlamendi istungitel.
- 215 Neljandana ei saa kohtumenetluse nõuetekohane läbiviimine liikmesriigis mingil juhul kujutada endast olulist ja hüvitamatut kahju.
- 216 Hispaania Kuningriik väidab, et vaidlusalused otsused ei ole apellantide väidetava kahju tekkimisel määrav põhjus. Kuna apellandid elavad Belgias ja peavad oma mandaadi täitmiseks sõitma Brüsselisse (Belgia) ja Strasbourgi, ei näi, et nende Euroopa Parlamendi liikme mandaadi täitmist võiks takistada kinnipidamine Hispaanias.
- 217 Pealegi näib, et ükski liikmesriik ei ole algatanud menetlust apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmiseks. On väga ebatõenäoline, et mõni liikmesriik hakkaks Euroopa vahistamismäärusi täitma, kui eelotsusemenetlus kohtuasjas C-158/21 on pooleli. Eelotsusetaotluse esitamine ELTL artikli 267 alusel toob nimelt kaasa selle, et peatatakse riigisisene menetlus, sh kõnealuste Euroopa vahistamismääruste üle otsustamise menetlus.

Hinnang

- 218 Nagu on meenutatud käesoleva kohtumääruse punktis 75, tuleb taotluse kiireloomulisust hinnata selle järgi, kas ajutine meede on vajalik selleks, et hoida ära esialgset õiguskaitset taotleval poolel olulise ja hüvitamatu kahju tekkimine. See pool peab tõendama, et ta ei saa oodata sisulise menetluse lõpuni, ilma et talle tekiks sedalaadi kahju. Kuigi on tõsi, et sellise kahju olemasolu tuvastamiseks ei ole vaja nõuda kahju tekkimise ja vältimatuse absoluutse kindlusega tõendamist ning et piisab sellest, kui kahju tekkimine on piisava tõenäosusega ette nähtav, on ajutisi meetmeid taotlev pool siiski kohustatud tõendama asjaolud, millest nähtub, et sellise kahju tekkimine on tõenäoline.
- 219 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et Hispaania õigusasutused on teinud kõigi apellantide suhtes Euroopa vahistamismäärused ja nende kohta on sisestatud hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid.
- 220 Käesoleva kohtumääruse punktides 88–92 nähtub, et Euroopa vahistamismääruse tegemine liikmesriigi õigusasutuse poolt kohustab eelkõige teisi liikmesriike tagaotsitava isiku vahistama ja otsustama tema kinnipidamise üle kuni üleandmisotsuse tegemiseni.
- 221 Samuti nähtub punktides 121–125, et SIS II hoiatusteated, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, toovad üldjuhul iseenesest kaasa kohustuse vahistada isikud, kelle kohta on kõnealused hoiatusteated sisestatud, välja arvatud juhul, kui hoiatusteadetele on lisatud lipud.

- 222 Peale selle ei too Euroopa vahistamismäärus kaasa mitte ainult kohustust tagaotsitav isik vahistada, vaid ka kohustuse anda see isik üle määruse teinud õigusasutusele.
- 223 Nii tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et raamotsus 2002/584, mis viib sisse kuritegude toimepanemises süüdi mõistetute või kahtlustatavate üleandmise lihtsustatud ja tõhusa süsteemi, on mõeldud hõlbustama ja kiirendama õigusalast koostööd, et aidata saavutada eesmärki kujundada liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, põhinedes suurel usaldusel, mis peab liikmesriikide vahel olema (29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus X (Euroopa vahistamismäärus – *ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 224 Raamotsusega 2002/584 reguleeritud valdkonnas tähendab vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis kujutab endast – nagu tuleneb eelkõige raamotsuse põhjendusest 6 – kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö nurgakivi, raamotsuse artikli 1 lõike 2 kohaselt seda, et liikmesriigid on põhimõtteliselt kohustatud Euroopa vahistamismääruse täitma vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt raamotsuse sätetele (29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus X (Euroopa vahistamismäärus – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 225 Sellest järeldub, et vahistamismäärust täitvad õigusasutused võivad põhimõtteliselt keelduda sellise määruse täitmisest vaid ammendavalt loetletud alustel, mis on ette nähtud raamotsuses 2002/584, ning Euroopa vahistamismääruse täitmisele võib seada üksnes mõne raamotsuse artiklis 5 ammendavalt ette nähtud tingimuse. Kuna Euroopa vahistamismääruse täitmine kujutab endast põhimõtet, siis on selle täitmisest keeldumine järelikult erand, mida tuleb tõlgendada kitsalt (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Openbaar Ministerie (vahistamismääruse teinud õigusasutuse sõltumatus), C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, punkt 37 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 226 Ei parlament ega ka Hispaania Kuningriik ei väida, et kõnealuste Euroopa vahistamismääruste täitmisest tuleks keelduda raamotsuses 2002/584 loetletud täitmata jätmise aluste kohaldamise tõttu või et SIS II hoiatusteadetele oleks lisatud lipud.
- 227 Samuti ei ole väidetud ega *a fortiori* tõendatud, et liikmesriigid raamotsust 2002/584 ja otsust 2007/533 üldiselt ei kohalda.
- 228 Kuigi parlament väidab siiski, et liikmesriikidele on selgelt vastumeelt apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste alusel tegutseda, tuginedes asjaolule, et C. Puigdemont i Casamajó reisis mitmesse liikmesriiki ilma, et teda oleks vahistatud, kuigi tal ei olnud parlamendiliikme puutumatust, tuleb märkida, et seda väidet ei toeta ükski tõend ja apellandid vaidlevad sellele ametlikult vastu.
- 229 Ka asjaolu, et Belgia ametiasutused ei andnud kaebajaid Hispaania ametiasutustele üle, ei saa välistada nende vahistamise suurt tõenäosust käesoleva kohtumääruse punktis 131 märgitud põhjustel.
- 230 Samuti tuleb tagasi lükata Hispaania Kuningriigi argument, et apellantide väidetav kahju ei saa tekkida nende suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmise peatamise tõttu, mis on tingitud eelotsusetaotluse esitamisest kohtuasjas C-158/21.

- 231 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 23 tuleneb, et liikmesriigi kohus, kes saadab Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse, peatab põhikohtuasja menetluse.
- 232 Sellegipoolest nähtub eelotsusetaotlusest kohtuasjas C-158/21, et selle taotluse eesmärk on kindlaks teha, kas Euroopa vahistamismäärused, mille Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) tegi mitme tagaotsitava suhtes, sealhulgas ka apellandid, tuleb jõusse jätta või tühistada, ja konkreetselt taotlejate puhul tuvastada lisateave, mis tuleks saata vahistamismäärust täitvatele õigusasutustele, et hõlbustada nende üleandmist.
- 233 Sellest järeldub, et otsus peatada põhikohtuasja menetlus kohtuasjas C-158/21 tähendab, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ei kavatse võtta vastu otsust enne, kui Euroopa Kohus on vastanud eelotsuse küsimustele, mis on esitatud apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste jõus hoidmise ja tühistamise kohta.
- 234 Ent kuna Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ei ole selle kohta ametlikku otsust teinud, ei saa asuda seisukohale, et nimetatud kohus kavatses juba tehtud Euroopa vahistamismäärused kahtluse alla seada või peatada nende täitmine. Vahistamismääruste täitmise peatamine, mida pealegi ei ole ette nähtud raamotsusega 2002/584, ei saa otseselt tuleneda Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 23, mis ei näe kuidagi ette, et niisuguste meetmete rakendamine, mille eelotsusetaotluse esitanud kohus võttis põhikohtuasja menetluses enne, kui tehti eelotsus, tuleb tingimata peatada, kuni kõnealuse otsuse tegemiseni.
- 235 Seetõttu tuleb tõdeda, et apellandid on õiguslikult piisavalt tõendanud, et kui vaidlusaluste otsuste täitmist ei peatata, on nende vahistamine ja Hispaania ametiasutustele üleandmise piisava tõenäosusega ettenähtavad.
- 236 Ent käesoleva kohtumääruse punktides 149–155 esitatud kaalutlustest järeldub, et apellantide vahistamine Euroopa vahistamismääruse alusel või hoiatusteadete alusel, mis puudutavad üleandmise eesmärgil vahistamiseks tagaotsitavaid isikuid, võib neile põhjustada olulist ja hüvitamatut kahju. Sama kehtib *a fortiori* apellantide Hispaania ametiasutustele üleandmise puhul, mis võib kaasa tuua pikaajalise vabadusekaotuse.
- 237 Veel tuleb lisada, et parlamendi ja Hispaania Kuningriigi argument, mille kohaselt kiireloomulisuse tingimus ei ole täidetud, kuna vaidlusalused otsused ei ole apellantidel tekkida võiva kahju puhul määravaks põhjuseks, tuleb tagasi lükata.
- 238 On tõsi, et akti täitmise peatamise taotluse korral on taotletud ajutise meetme kohaldamine õigustatud vaid juhul, kui kõnealune akt on määrav põhjus väidetava olulise ja hüvitamatu kahju tekkimisel (Euroopa Kohtu asepresidendi 17. detsembri 2020. aasta kohtumäärus *Anglo Austrian AAB ja Belegging-Maatschappij „Far-East“ vs. EKP*, C-114/20 P(R), ei avaldata, EU:C:2020:1059, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 239 Kõnealusest kohtupraktikast nähtub, et akti täitmise peatamist ei tohi määrata, kui väidetav kahju on peamiselt tekkinud sellest aktist sõltumatutel põhjustel ja ei ole tõendatud, et aktil oleks otsustav roll selle kahju tekkimisel. Sellisel juhul ei saa akti täitmise peatamist pidada sobivaks meetmeks, et vältida olulise ja hüvitamatu kahju tekkimist seda taotlevale poolele.

- 240 Parlamendiliikme puutumatus, millega apellandid olid kaitstud enne vaidlusaluste otsuste vastuvõtmist, kujutas endast käesoleval juhul ületamatut takistust apellantide vahistamisel ja üleandmisel nende suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste ja SIS II hoiatusteadete alusel. Sellest järeldub, et vaidlusalused otsused on apellantide viidatud kahju tekkimise eeltingimus ja kõnealuste otsuste täitmise peatamise korral on võimalik kahju tekkimist vältida.
- 241 Järelikult tuleb tõdeda, et apellandid on tõendanud, et kiireloomulisuse tingimus oli täidetud.

Huvide kaalumine

Argumendid

- 242 Apellandid väidavad, et on üldistes huvides, et ühelt poolt kajastaks parlamendi koosseis liidu kodanike üldistel ja otsestel valimistel teostatud valikuvabadust seoses isikutega, keda nad soovivad end esindama, ja teiselt poolt saaksid parlamendiliikmed täita oma ülesandeid kogu ametiaja jooksul. Sellest järeldub, et üldine huvi ja apellantide huvi, mis puudutab eelkõige nende isikuvabadust ja liikumisvabadust, langevad kokku.
- 243 Peale selle ei võimaldaks vaidlusaluste otsuste tühistamine pöörata tagasi nende täitmisest tulenevat olukorda, kuna apellantide Hispaania ametiasutustele üleandmise korral ei kaitseks neid enam liidu privileegide ja immunitetide protokolli artikli 9 esimese lõigu punktis b ette nähtud puutumatus.
- 244 Lisaks oleks taotletava ajutise meetme kohaldamise ainus tagajärg see, et lükkuks edasi apellantide suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste edasine täitmine, mis oli juba edasi lükatud nende suhtes varem tehtud Euroopa vahistamismääruste tühistamise tõttu kahel korral ja pika viivituse tõttu enne uute Euroopa vahistamismääruste tegemist.
- 245 Parlament on seisukohal, et parlamendiliikme puutumatus eesmärk ei ole põhjustada viivitusi liikmesriikide kohtumenetlustes ega pakkuda parlamendiliikmetele võimalust õigusemõistmisest kõrvale hoida, vaid tagada parlamendi sõltumatus.
- 246 Vastavalt ELL artikli 4 lõigetele 2 ja 3 tuleb arvesse võtta Hispaania Kuningriigi põhiseaduslikke huve. Kuna parlament on ühemõtteliselt otsustanud apellantide puutumatus eest kaitsmise kasuks, ei kahjustaks selles liikmesriigis algatatud kriminaalmenetlus parlamendi institutsioonilisi õigusi.
- 247 Hispaania Kuningriik väidab, et taotletud ajutise meetme kohaldamine seaks kahtluse alla huvide tasakaalu, mis tuleneb 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusest *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115). Selle kohtuotsuse punktidest 91–94 tuleneb, et liikmesriigi pädev kohus võib otsustada säilitada juba võetud julgestusmeetmed ja nõuda asjaomastelt Euroopa Parlamendi liikmetelt puutumatus eest kaitsmist. Kui parlament on puutumatus eest kaitsnud, tooks tema otsuse täitmise peatamine kaasa õigusemõistmise huvide ja õigusriigi põhimõtete liigse ohverdamise selliste tegevuste nimel, mis on selgelt varasemad ega ole seotud apellantide valimisega parlamentis.

Hinnang

- 248 On selge, et enamikus ajutiste meetmete kohaldamise menetlustes võivad nii taotletav täitmise peatamine kui ka sellest keeldumine kaasa tuua teataval määral lõplikke tagajärgi ning ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, kes vaatab läbi täitmise peatamise taotlust, peab kaaluma iga võimaliku lahendusega seotud riske. Konkreetsetl tähendab see, et tuleb välja selgitada, kas ajutiste meetmete kohaldamist taotleva poole huvi nende vaidlustatud akti peatamise vastu kaalub üles kõnealuse akti viivitamatu täitmise huvi. Analüüsi käigus tuleb kindlaks teha, kas akti võimalik tühistamine asja sisuliselt lahendava kohtu poolt võimaldaks selle olukorra ümberpööramist, mis tekib akti viivitamatu täitmisega, ja vastupidi, mil määral võiks täitmise peatamine takistada vaidlustatud aktiga seatud eesmärkide saavutamist juhul, kui hagi põhikohtuasjas jäetakse rahuldamata (vt selles tähenduses Euroopa Kohtu asepresidendi 10. jaanuari 2018. aasta kohtumäärus komisjon vs. RW, C-442/17 P(R), ei avaldata, EU:C:2018:6, punkt 60, ja 8. aprilli 2020. aasta kohtumäärus komisjon vs. Poola, C-791/19 R, EU:C:2020:277, punkt 104 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 249 Mis puudutab esimesena taotletud ajutiste meetmete kohaldamist puudutavat huvi, siis ilmneb kiireloomulisuse tingimuse analüüsist, et kui vaidlusaluste otsuste täitmist ei peatata, ei pruugi apellantidel olla enam võimalik Euroopa Parlamendi liikme kohustusi tõhusalt täita.
- 250 Sellega seoses tuleb meeles pidada, et ELL artikli 10 lõike 1 kohaselt toimib liit esindusdemokraatia alusel, mis konkretiseerib ELL artiklis 2 mainitud demokraatia väärtust. Seda põhimõtet rakendab ELL artikli 14 lõige 3, mis sätestab, et parlamendi liikmed valitakse viieaastaseks tähtajaks otsestelt ja üldistel valimistel vaba ja salajase hääletuse teel (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, punktid 63 ja 64).
- 251 Selles kontekstis on parlamendiliikmetele kindla seadusandliku kogu istungjärkude ajaks võrdsetel alustel antud puutumatuse eesmärk eelkõige võimaldada neil täita oma ülesandeid (vt selles tähenduses 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, punktid 76 ja 78).
- 252 Samuti on kõnealuse puutumatuse eesmärk vastavalt esindusdemokraatia põhimõttele tagada, et parlamendi koosseis kajastaks usaldusväärselt ja täielikult liidu kodanike üldistel ja otsestelt valimistel teostatud valikuvabadust seoses isikutega, keda nad soovivad end esindama kindlas seadusandlikus kogus (vt selles tähenduses 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, punktid 82 ja 83).
- 253 Sellest järeldub, et parlamendiliikme puutumatuse äravõtmine viisil, mis on nõuetevastane ja viib parlamendiliikme vahistamise või kinnipidamiseni, võib kahjustada esindusdemokraatia nõuetekohast toimimist liidus.
- 254 Asjaolu, et parlament asus vaidlusaluste otsustega seisukohale, et apellantide puutumatuse võib ära võtta, ei saa tõendada, et otsuste viivitamatu täitmine ei takistaks selle institutsiooni nõuetekohast toimimist, võttes arvesse ühelt poolt seda, et põhihagi eesmärk on hinnata vaidlusaluste otsuste seaduslikkust ja teiselt poolt seda, et hagi põhineb vähemalt ühel väitel, millel esmapilgul ei puudu arvestatav alus.

- 255 Seevastu ei ole asjakohaste huvide kaalumisel vaja arvesse võtta apellantide isiku- ja liikumisvabaduse säilimisega seotud huvisid, kuivõrd – nagu on meenutatud käesoleva kohtumääruse punktis 149 – parlamendiliige, kelle kohta on tehtud puutumatuse äravõtmise otsus, saab tulemuslikult viidata üksnes kahjule, mida kõnealune otsus põhjustaks nii tema õigusele täita vabalt oma mandaati kui ka parlamendi nõuetekohasele toimimisele.
- 256 Mis puudutab teisena vaidlusaluste otsuste viivitamatu täitmise huvi, siis on oluline rõhutada, et nende otsuste täitmise peatamine võib takistada Hispaania ametiasutuste poolt apellantide vastu algatatud kohtumenetluse läbiviimist, hoides ära nende üleandmise kõnealustele ametiasutustele.
- 257 Vastupidi parlamendi väitele ei nõuta vaidlusaluste otsuste viivitamata täitmist siiski mitte selleks, et tagada ELL artikli 4 lõike 2 järgimine, kuna parlamendiliikme puutumatus ei sea mingil viisil kahtluse alla liikmesriikide õigust algatada kriminaalmenetlust nende õiguskorras määratletud raamistikus, vaid üksnes tagab tasakaalu nimetatud õiguse ja ELL artikli 10 lõikes 1 sätestatud esindusdemokraatia põhimõtte vahel.
- 258 Mis puudutab kolmandana põhihagi läbivaatamisest tulenevat olukorda, siis tuleb märkida, et vaidlusaluste otsuste tühistamine ei pööraks tagasi nende viivitamatul täitmisel tekkivat olukorda, kuna tühistamine toimuks liiga hilja, et hoida ära olukorda, kus asjaomased parlamendiliikmed ei ole saanud olulise osa ametiajast oma kohustusi täielikult täita.
- 259 Peale selle, juhul kui apellandid oleks Hispaania ametiasutustele üle antud, ei oleks liidu privileegide ja immunitetide protokolli artikli 9 esimese lõigu punktist b tuleneval hilisemal puutumatus taastamisel mitte mingit praktilist mõju, kuna puutumatus ei kehti apellantidele Hispaania territooriumil.
- 260 Seevastu juhul, kui põhihagi jäetakse lõpuks rahuldamata, ei nähtu toimikust, et vaidlusaluste otsuste täitmise peatamisest tulenev viivitus apellantide vastu algatatud kriminaalmenetluses takistaks selle menetluse lõpuleviimist.
- 261 Samuti on oluline rõhutada, et kõnealune menetlus on kestnud alates 2017. aastast ja Hispaania Kuningriik ei ole vaielnud vastu apellantide väitele, et menetluse kestus on osaliselt tingitud nii apellantide suhtes varem tehtud Euroopa vahistamismääruste tühistamisest kahel korral kui ka pikast viivitusest enne uute Euroopa vahistamismääruste tegemist.
- 262 Pealegi, kuna taotletud ajutiste meetmete kohaldamine tooks kaasa üksnes apellantide parlamendiliikme puutumatus ajutise taastamise, tähendaks see lõpuks vaid seda, et mitu aastat kestnud *status quo* säiliks piiratud aja jooksul (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu asepresidendi 2. märtsi 2016. aasta kohtumäärus *Evonik Degussa vs. komisjon*, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 114).
- 263 Kõiki neid asjaolusid arvestades kaldub kaalukauss asjaomaste huvide kaalumisel apellantide taotletavate ajutiste meetmete kohaldamise kasuks.
- 264 Nendel tingimustel tuleb vaidlusaluste otsuste täitmine peatada.

Kohtukulud

- 265 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse.
- 266 Mis puudutab apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulusid, siis tuleb meenutada, et vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel samuti kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Ent kuigi kohtuotsus on tehtud parlamendi ja Hispaania Kuningriigi kahjuks, ei ole apellandid nõudnud neilt kohtukulude väljamõistmist. Seetõttu jäävad kummagi poole apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud nende endi kanda.
- 267 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 142 kohaselt, mida kõnealuse kodukorra artikli 184 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, jaotab Euroopa Kohus Hispaania Kuningriigi esitatud vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud – juhul, kui vajadus lahendi tegemiseks langeb ära – omal äranägemisel. Kuna praegusel juhul ei ole vaja vastuapellatsioonkaebuse üle otsustada, sest pärast apellantide esitatud apellatsioonkaebust vaidlustatud kohtumäärus tühistati, tuleb jätta vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud poolte endi kanda.
- 268 Esimese astme menetlusega seotud kohtukulude puhul tuleb ühelt poolt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 137 kohaselt, mida kõnealuse kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, otsustada Euroopa Parlamendi ja apellantide kohtukulude kandmine edaspidi.
- 269 Teiselt poolt kannavad Euroopa Kohtu kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt, mida kõnealuse kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Hispaania Kuningriik kui menetlusse astuja esimeses kohtuastmes kannab seega ise oma kohtukulud, mis on seotud esimese kohtuastme menetlusega.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohtu asepresident määrab:

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu asepresidendi 30. juuli 2021. aasta kohtumäärus Puigdemont i Casamajó jt vs. parlament (T-272/21 R, ei avaldata, EU:T:2021:497).
2. Peatada Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2021. aasta otsuste P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 ja P9_TA(2021)0061 Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliverese ja Clara Ponsatí i Obiolsi puutumatuse äravõtmise kohta täitmine.
3. Jätta C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese, C. Ponsatí i Obiolsi ja Euroopa Parlamendi kohtukulud apellatsioonimenetluses nende endi kanda.
4. Teha otsus C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese, C. Ponsatí i Obiolsi ja Euroopa Parlamendi kohtukulude kohta esimeses kohtuastmes hiljem.
5. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.

Allkirjad